

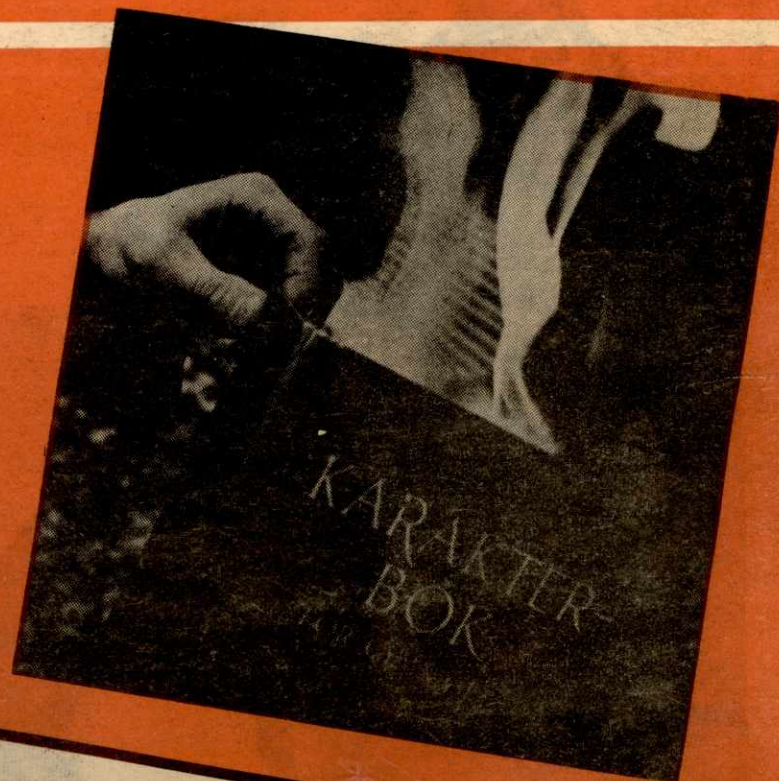
ARUIN ✓ 0.7.

røde garde

Nr. 10/77. Pris 3 kroner.

«HVA SKAL JEG
MED KARAKTER
I BOTANIKK, NÅR
JEG SKAL BLI
SJØMANN»

NEKTA UFORBEREDT PRØVE!

En klasse på yrkesskolen i Stavanger nekta å ha uforberedt prøve. De samla sammen alle prøve-arka – og la de tilbake på kateteret. Bra aksjon. Flere må sette i verk aksjoner mot karakterene!
– BORT MED KARAKTERENE!
– BOIKOTT PRØVER OG EKSAMEN!
– BRENN KARAKTERBØKENE!

**Kamp mot
pornomafiaen!**

side 10 og 11

Stor interesse for å diskutere karakterene! Røde Garde har vært på Hersleb ungdomsskole i Oslo. Ellers har vi intervjuet Terje Svabøe i Unge Høyre og sett på Sosialistisk Ungdoms program. Dette viser en ting klart: Skoleelevelvene føler seg pressa og undertrykt av et urettferdig karaktersystem, sjøl om mange mener at karakterene er nødvendige i skolen. Rød Ungdom tar konsekvensen av misnøyen med karakterene og sier: Vi må kreve karakterer og eksamen helt vekk fra skolen! Vi må slåss for en skole der vi lærer noe brukbart, og der det er interessant å gå. Denne skolen må i seg sjøl være en garanti for at vi har lært noe, og er kvalifisert til å komme inn på andre skoler og få jobber.

Side 8 og 9

INGEN UNGDOMSKRAV INNFRIDD!

Hele statsbudsjettet for 1978 er ei gavepakke til kapitalistene. Statsbudsjettet er ei omfordeling av inntektene i samfunnet, og Arbeiderpartiet har i alle år prøvd å gi inntrykk av at det dreide seg om å ta fra de rike og gi til de fattige. De har sagt at de rike må betale mer i skatt enn de fattige, og derfor blir samfunnet mer og mer rettferdig. Noen av de mest ivrige Arbeiderpartifolkene har til og med ment at klassene er i ferd med å forsvinne på grunn av dette skattesystemet.

Nå har dette aldri vært tilfelle, bestandig har det vært store overføringer fra vanlige folk til kapitalistene og deres voldsapparat gjennom statsbudsjettet. Men i år er dette blitt trappa voldsomt opp. Vanlig folk skal flås gjennom at det ikke skal bli noen lønnsøkning å snakke om. Prisstigninga, økte avgifter på alt mulig, mindre til subsidier, ingen virkelige økninger til ungdommen, verken til idretten, stipender eller nynorske lærebøker os., gir et bilde av hvilken politikk som ligger til

grunn for budsjettforslaget.

Borgerskapet veit at når de velter byrdene av den økonomiske krisa over på folket på denne måten, vil det bli bråk. Og de er allerede i gang med å forberede seg på å møte bråk, både i år og kommende år. Militærbudsjettet øker med over 20%, politiet skal styrkes og bevilgningene øker med ca 24%. Dette er ved siden av de direkte støtteordningene til kapitalistene, de største økningene på budsjettet.

Artig, men typisk: Mens bensin-

avgiften for biler skal økes med 15 øre for hver liter, så er bensinavgifta til lystbåter tatt bort.

Kunne budsjettet vært satt opp på en annen måte? Ja, det er bevisst politikk når togbilletter, buss og båtbilletter, telefon, strøm, vin og øl, tobakk, bensin og bilavgiftene settes opp, mens arveavgiften og dokumentavgiften ved aksjekjøp settes ned!

Bofigere av alle slag, og i særlig grad revisjonistene, sprer løgner om at «Pan Africanist Congress» er rasistisk. For å slå løgnene til jorda har vi oversatt en tale av lederen i PAC, Mangoliso R. Sobukwe, som vi her trykker utdrag fra. Talen blei publisert i 1965 sammen med de viktigste dokumentene til PAC. Artikkelen «For et afrikansk sosialistisk demokrati!» er oversatt fra forordet til disse dokumentene. Oversettelsen er redaksjonen ansvarlig for.

Hva mener PAC om rasespørsmålet?

De afrikanske nasjonalistene mener at det bare finnes en rase som vi alle tilhører, og det er menneskerasen. Av denne grunn har ordet «rase» anvendt på mennesket ingen flertallsform i vårt språk. Vi vedgår imidlertid at det finnes merkbare forskjeller mellom grupper av folk, men disse forskjellene er resultat av mange faktorer, hovedsaklig av geografisk isolasjon.

I Afrika har mytene om rasene blitt lagt fram og propagandert av imperialistene og kolonialistene fra Europa, med den hensikt å bane vei for og rettferdiggjøre sin umenneskelige utbytting av landets innfødte befolkning. Læren om hvitt overherredømme stammer fra denne myten om rasene ledsaget av kravet på kulturelt overherredømme. Slik kan en tidligere lokomotivfører tro han er fullt kvalifisert til å lede en regjering i et afrikansk land, men samtidig nekte å tro at en høyt utdanna svart lege, mer fortrolig med vestlig kultur enn den hvite statsministeren sjøl, engang er i stand til å lede et kommunistyre....

Europeerne

I Sør-Afrika anerkjenner vi eksistensen av nasjonale grupper som resultat av forskjellig geografisk opprinnelse. Vi anerkjenner også at disse gruppene har forskjellig historiske

erfaringer.

Europeerne er en fremmed minoritet som helt og fullt har den politiske, økonomiske, sosiale og økonomiske makta. Europeerne er den herskende gruppa. Europeerne er ansvarlig for den skadelige læren om hvitt overherredømme som har resultert i ydmykelsen og nedverdigheten av det innfødte afrikanske folket. Det er europeerne som har fordri det afrikanske folket fra sitt land og som med en arrogant sjøltillredhet har utnevnt seg sjøl til afrikanernes «beskyttere» og «verger». Det er denne gruppa som tenker på det afrikanske folket som en nasjon av unger, sammensatt av gutter og jenter fra 120 år til en dag. Det er denne gruppa som, etter 300 år, fremdeles skaløst inntar det standpunktet at de innfødte, bantuene og kaffirene er tilbakestående, «ville» osv. Men de ønsker fortsatt å forbli «beskyttere» og «verger» for det afrikanske folket. Kort sagt – det er denne gruppa som har ødelagt forholda i Sør-Afrika, akkurat som deres slekt og venner ødelegger forholda i Europa. De største agitatorene for rasisme kommer fra denne gruppa. Det er folk fra den europeiske gruppa som hver gang de møter i sitt parlament sier

ting som beveger hjertene til millioner av fredselskende afrikanere.

Inderne

Så er det den fremmede indiske minoriteten. Denne gruppa kom ikke til dette landet som imperialister eller kolonialister, men som kontraktbundet arbeidskraft. I Sør-Afrika er denne gruppa i dag en undertrykt minoritet. Men noen medlemmer av denne gruppa, spesielt de som tilhører klassen av handelsmenn, har latt seg smitte av virusen «kulturelt overherredømme og nasjonal arroganse». Denne klassen identifiserer seg for en stor del med undertrykkerne. Det er denne delen av inderne som har sikra seg den politiske ledelsen over den indiske befolkninga i Sør-Afrika. Opp til idag har de bare forsvart sine egne interesser som utbyttere. Av den indiske befolkninga er det bare de som er tråkka på, de fattige, «stinking coolies» som kan identifisere seg med den innfødte afrikanske befolkninga i kampen for å beseire det hvite overherredømmet. Dette er mulig fordi de lever under så elendige materielle kår. Denne delen av den indiske befolkninga har enda ingen ledelse. Vi håper de snart vil få det.

Afrikanerne

Afrikanerne utgjør den opprinnelige befolkninga og er de store majoriteten. De er de mest hensynsløst utbytta og er offer for ydmykelse, nedverdiggelse og hån. Det er vår påstand at demokrati først kan skapes i Sør-Afrika og på hele det afrikanske kontinentet når det hvite overherredømmet er knust. De afrikanske massene, som er helt eller delvis analfabeter, spiller nøkkelrollen og er midtpunktet i enhver kamp for virkelig demokrati i Sør-Afrika. Det afrikanske folket kan bare bli organisert under fana til en all-afrikansk organisasjon der de sjøl formulerer politikken og programmene og sjøl bestemmer metodene i kampen – uten innblanding hverken fra såkalte høyre- eller venstreminoritetsgrupper, som arrogant raner til seg retten til å planlegge og tenke for afrikanerne.

Vi vil understreke at frihet for afrikanerne betyr frihet for alle i Sør-Afrika, inkludert Europeerne, fordi bare afrikanerne kan garantere opprettelsen av et fullstendig demokrati hvor alle mennesker vil være borgere av en felles stat der de vil leve og styre som individer, ikke som skarpt adskilte grupper.

STYRK SOLIDARITETSARBEIDET FOR AZANIA

Støtten til afrikanernes kamp i Azania (Sør-Afrika) er stor i Norge. Det store flertallet har bare avsky til overs for det rasistiske og fascistiske Vorster-regimet som slavebinder en hel befolkning med en terror som hører Hitler-tida til. Vi er for at afrikanerne i Azania skal få bestemme i sitt land og over sin egen framtid. Rasistregimet må styrtes!

Kampen mot Vorster-regimet fikk et nytt og stort oppsving 16. juni i fjor. 10 000 skoleelever i Soweto trosset rasistenes kuler. Det nytter ikke «å føre en dialog» med rasistregimet eller «å stole på» USA og andre imperialistaters «fredsløsninger». Det eneste som kan føre til et fritt Azania er at det hvite rasist-regimet og imperialistene nedkjempes. Frigjøringsorganisasjonene Pan Africanist Congress går i spissen for motstandskampen og vil reise folket til væpna folkekrig for å frigjøre Azania.

Vi oppfordrer alle venner av Azanias folk og alle anti-rasister i Norge til å støtte kampen for et fritt Azania.

Skoleelever i Norge: Solidariser dere med deres medelever i Soweto, som har gått til streik mot undertrykkinga.

Arbeidere i Norge: Støtt arbeids-

kameratene deres i Azania, som ikke eier det fnugg av demokratiske rettigheter, og som lever på sultegrensa.

Afrikanerne i Azania reiser seg – la vår avsky mot Vorster-regimet bli til konkret handling!

Bli derfor med i Azania-arbeidet og dann 3. verden-komiteer. Komiteen går i spissen for solidaritetsarbeidet for et fritt Azania. Vi samler inn penger til PAC, til postgiro 2 28 19 70, penger som går direkte og uavkorta til frigjøringskampen.

Vi aviser DNA-regjeringas boikott-bløff! Handelen med rasistene er tredobla de siste åra. Vi krever full boikott og brudd i alle forbindelser med rasistregimet NA!

Vi aksjonerer foran butikker for at rasist-varer skal boikottes og fjernes. Vi aksjonerer på stands og holder møter for å støtte kampen for et fritt Azania!

Bli derfor med i komiteen og dann nye lokalkomiteer. Vi vil gjøre alt vi kan for å hjelpe dere. Vi har Azania-hefte, PAC-merker, boikott-plakat og PAC-plakat, løpesedler og annet materiell.

Ta kontakt med: Anti-imperialistisk Komite for den 3. verden, Boks 5645, Briskeby, Oslo 2.

FORSØKSGYMNASET I BÆRUM BOIKOTTA OPERASJON DAGSVERK!

Allmøtet ved forsøksgymnaset i Bærum vedtok å boikotte Operasjon Dagsverk til Camara. Allmøtet sier at Operasjon Dagsverk skal være til inntekt til prosjekter som fører til reell frigjøring, og at Camaras arbeid ikke fører til slik frigjøring. Av de ca. 40 framtrøtte elevene var ingen for OD til Camara, mens 5 eller 6 var avholdne.

På dagen for operasjon dagsverk, onsdag 12/10 hadde elevene ved forsøksgymnaset i Bærum vanlig skoledag. Allmøtet vedtok at elevene seinere skal ha aksjonsdag til inntekt for

en frigjøringsbevegelse, hvilken har de ikke bestemt ennå.

Elevene bør absolutt aksjonere for PAC i Azania (Sør-Afrika). I det sørlige Afrika står frigjøringskampene spesielt skjerp i øyeblikket. Folket i Azania fører en heltmodig kamp mot et umenneskelig rasistregime, de står på terskelen til å gå inn i en væpna frigjøringskrig for å styrte rasistene en gang for alle. Skoleelevene i landet går i spissen for denne kampen, norske gymnasiaster kan ganske enkelt ikke la være å gi kameratene sine i Azania en håndrekning!

For et afrikansk sosialistisk demokrati!

«Vår tålmodighet har tatt slutt. Vi må kjempe for å vinne tilbake vårt frarøva land. Våre sønner og deres sønner igjen vil fortsette der vi slutter, helt til seieren er nådd, helt til et AFRIKANSK SOSIALISTISK DEMOKRATI er etablert i landet vårt.

Det må være afrikansk fordi nasjonalismen krever at interessene til den innfødte befolkninga, de som landet opprinne-

lig tilhører, skal dominere over de fremmede.

Det må være sosialistisk fordi arbeidernes interesser – de som gjør den mest betydningsfulle innsatsen for landets velferd – skal herske over de private arbeidsgiverne.

Det må være demokratisk fordi statsmakta vil bli utøvd av det store flertallet av alminnelige folk som har felles interesser.»

VELLYKKA BESØK FRA PAC PÅ GYMNAS.

Tredje Verden-komiteen i Bærum oppsummerer mandag 10/10 som en strålende dag! Da var Theophilus Bidi fra Pan Africanist Congress (PAC) i Azania på besøk.

Om formiddagen besøkte Bidi tre skoler, Forsøksgymnasiet i Bærum, Eikeli gymnas og Valler gymnas, og snakka for over 400 elever. Mottagelsen var svært god – lærere håndhilste velkommen, folk stilte interesserte spørsmål og det blei samla inn over 300 kroner blant lærere og elever og solgt mange merker og blader. Dette skjedde på tross av at skoleledelsen på flere skoler prøvde å hindre elevene å slutte opp om besøket ved å bare gi 3. klassingene lov til å gå og å prøve å gjøre besøket til bare for dem som skulle ha historie den dagen.

Interessen var så stor at Unge Høyre på skolen ikke turte å komme med et pip mot representanten fra PAC.

Om kvelden deltok Bidi på et åpent møte i Tredje Verdenkomiteens regi. Sløydsalen på Valler skole var sprengfull av ca. 80 entusiastiske deltagere, mange ganger flere enn Chileaksjonens møte i samme huset. De 80 samla inn over 1500 kroner til PAC gjennom en «amerikansk auksjon».

Bidi fortalte om PAC og om frigjøringskampen i Azania. I stedet for å dempe motstanden, har drapet på Steve Biko styrka motstandsviljen, sa Bidi. Han fortalte at den åpne væpna kampen står like for døra i Azania. De svarte har ikke lov til å ha noen våpen, ikke engang spyd som er nødvendig for å drive jakt. Derfor er det et hovedspørsmål for PAC å skaffe våpen. Vi vil sørge for at sivilbefolkninga vår får all mulig hjelp til å forsvare seg, ellers har vi ikke rett til å kalle oss folkets ledere, sa han. Bidi understreka dessuten viktigheten av å skape enhet i folket. Det trengs motstand mot rasistregimet på mange ulike plan og vi må ikke skyve fra oss folk som er uenige med PAC i at væpna kamp er nødvendig, men som likevel ønsker å gjøre motstand mot regimet, sa han. Til slutt oppfordra han alle til å bryte alt samarbeid som betyr støtte til rasistene.

GOD FILM FRA AZANIA

På solidaritetsmøtet for PAC på Valler gymnas i Bærum blei det vist en film som PAC har tatt opp illegalt i Azania i 1969 og -70. Filmen illustrerte med all mulig tydelighet de enorme skillene mellom svarte og hvite i landet.

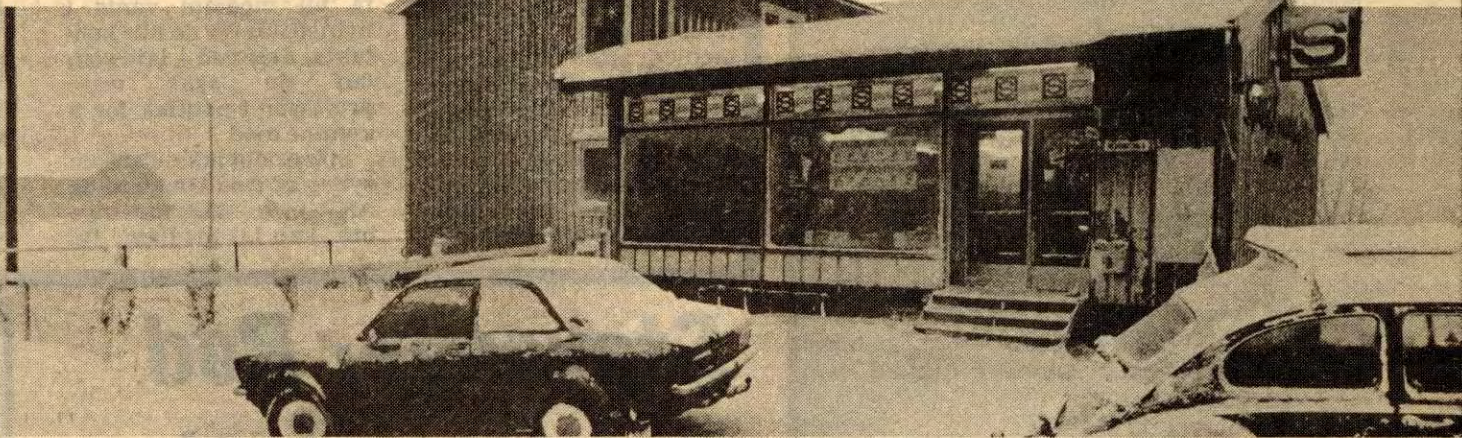
«Slutt på samtalen» het filmen som var satt sammen av sekvenser fra de hvites luksusliv skildra i prangende farger og fra de svartes elendige liv i slummen framstilt i grått. Riktignok har vi hørt og lest om den undertrykkinga de hvite rasistene utsetter den svarte befolkninga for, men å få det presentert rett i synet øker forståelsen enormt. Folk på møtet gispa og brølte ettersom overgrepa og den urettferdige behandlinga rulla over lerretet side om side med de hvites glitrende luksusliv.

Levestandarden for de hvite i landet overgås bare av USA, mens gjennomsnittelig levealder for svarte regnes å være 34 år. 50% av de svarte ungene dør før de er 5 år gamle. Undertrykkinga av den svarte befolkninga kommer svært klart fram skolene. Som filmen sier så «er utdanninga gratis

for alle utenom svarte, og alle barn får gratis mat på skolen utenom de svartes». Det siste skyldes angivelig at det da ville strømme så mange svarte unger til skolen bare for å spise! Vorsterrassistene bruker 73 pund i året på hver hvit skoleelev, mens de bruker 7 pund i året på hver svart. Dessuten tjener svarte lærere under halvparten av det en hvit med samme kvalifikasjoner får, og de svarte må undervise under totalt forskjellige og elendige forhold og med mange ganger så mange elever i klassene.

En av de tinga som gjorde mest inntrykk var å se hvordan svarte unger for at familiene deres i det hele tatt skulle overleve måtte bære kurvene for de hvite overklassefruen på torget. Det tjente de bare noen få øre på som ofte blei brukt opp til togpenger hjem igjen til ghettoen. Dette er bare noen av de fakta om rasistenes grusomme undertrykking av den svarte befolkninga i Azania som filmen viser. Prøv å få fatt i filmen til hjemstedet deres, den kan fåes gjennom Tredje Verden komiteen.

S-lagene - DNA's «sosialistiske» bedrifter:

«LØNN ETTER AVTALE HYBEL SKAFFES»

«Synes du sosialisme virker fremmed og rart? Da har du ikke skjont hva som foregår rundt deg. Det er mye sosialisme i Norge – ta f.eks. Televerket, NSB, Postverket og NKL.»

Omtrent slik karakteriserte en SV-trykksak i Buskerud for noen år siden gigantkonsernet NKL (Norges Kooperative Landsforbund, sentralen for alle samvirkelagene i Norge).

En «sosialistisk» bedrift hyder forlokkende – men virkeligheten er en helt annen.

Røde Garde har oppsøkt et samvirkelag, og truffet på to ungdommer som jobber der. Vi spør dem om hvordan det er å jobbe i butikk, og om hvordan lønna er.

Grete: Jeg er fra et lite sted på Vestlandet og har hatt forskjellige jobber før jeg kom hit. Hjemme var det ikke jobb å få. Da jeg begynte her var jeg 19 år og tjente 2 667 kroner i måneden. Jeg jobber i kiosken som hører til samvirkelaget, og da jeg begynte, fikk jeg ikke tillegg for å jobbe skift og å jobbe i helgene. Da jeg klagde på dette fikk jeg til svar at jeg måtte vise samarbeidsvilje og at forretningen gikk så dårlig. Overskuddet viste seg å være ca 100 000.

100 KRONER I MÅNEDEN FOR VASK AV KIOSK

Vi jenter som jobber i kiosken er også ansvarlige for å holde den rein. Vi vasker gulv, disk og hyller to ganger i uka hver. For dette får vi 100 kroner måneden.

Reidar: Jeg begynte å jobbe her rett etter at jeg slutta 9. klasse. Lønna mi var da 1 600 brutto i måneden. Jeg blei satt til det tyngste arbeidet. Lemping av kasser og kartonger. Jeg blei lovt opplæring – det var vilkåret for å ta jobben. Men den opplæringa har jeg ikke sett noe til. Luselønn og tungt arbeid – det er hva de tilbyr ungdommen!

SATSER PÅ UNGDOM OG JENTER FRA UTKANTSTRØK

Grete: Det settes inn fristende annonser i avisene utover i landet. «Lønn etter avtale. Hybel skaffes», heter det så fint. Slik spekuleres det i at vi ikke har nok arbeidsplasser der vi kommer fra. Vi må ha jobb, derfor kommer vi, sjøl om vi veit av andres erfaringer at det ikke er rare greiene de tilbyr oss.

Disponenten sier sjøl at han satser på ungdom – og da fortrinnsvis på unge jenter fra utkantstrøk. Da kan han holde oss på lavest mulig tariffønn.

Reidar: Hos oss jobber en fyr som er utdanna pølse-maker. Han måtte slutte i den gamle jobben sin p.g.a. boligproblemer. Da han begynte her gikk han ned i lønn fra 80 000 til 46 000 kroner.

BESKYLDT FOR Å «TRENGE NY SENG TIL Å KNULLE I»

Røde Garde: Grete, du bor på hybelhuset til samvirkelaget. Kan du fortelle litt om forholdene der?

Grete: Vi blir bare plassert på en hybel sammen med andre – uten hensyn til om en passer sammen eller ei. Og så er det reglement, da. Alt besøk etter kl. 23.00 er strengt forbudt. Vi blir behandla som småunger, og det er ikke en gang

bare ungdom som bor der.

Hyblene er møblert. Men møblene er i stor grad innkjøpt på loppemarked! Her en dag var det en kvinne på ca. 30 år som krevde ny seng. Den gamle holdt på å ramle fra hverandre. Da fikk hun til svar at bedriften ikke ville koste på henne ny seng som hun bare trengte for å «knulle bedre i»!

HARDT Å KOMME INN TIL STORBYEN

Det er ganske hardt for oss som kommer langveisfra, vi blir tilbudt en drålig betalt jobb og en trist hybel. Det er ikke noe fritidstilbud for oss, og vi kjenner jo få utenom dem vi jobber sammen med. Det blir til at en sitter sammen på hybelen og varmer opp, og så drar på en av byens dyre restauranter. Her blir vi loppa for det som er igjen av lønna etter at det aller nødvendigste – som husleie og mat – er betalt.

SOSIALISME I ORD – KOLONIALISME I HANDLING

Røde Garde: Dere har sikkert hørt om at folket i Azania (Sør-Afrika) oppfordrer til handelsboikott med Vorsters rasistiske regime. Hvordan blei det egentlig med de store orda om solidaritet og boikott fra NKLs side?

Reidar: Ja, vi støtter fullt og helt denne boikotten! DNA-direktørene i NKL har vist andre interesser i saka. Like etter at importboikotten var gjort kjent, het det fra NKL-ledelsen: «Nå har vi så fulle lagre av sørafrikanske varer, at nå må S-lagene selge en masse.» Da lagrene snart blei tomme, het det: «Importboikotten må oppheves» – og det blei den sjølsagt.

Grete: Skriv at de kaller dette en sosialistisk bedrift – men det må vel være en dårlig spøk?

røde garde

★ røde garde

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 2046, Grünerløkka, Oslo 5
Postgiro for abonnement: 4 79 21 31
Postgiro for kommisjonærer: 20 60 68
Abonnement koster 30 kroner for ett år
RØDE GARDE kommer ut hver måned
bortsett fra juli
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erling Maartmann-Moe
Trykt i offset hos A/S Duplotrykk

Operasjon Dagsverk til PAC neste år!

Siden juni 1976 har 600 elever blitt drept av politiets kuler i Azania (Sør-Afrika). 2 000 har blitt såra, 2 000 er arrestert og torturert, 700 har måttet flykte ut av landet siden kampene blussa opp for vel ett år siden.

Til tross for at Azania er et av de mest utvikla landa i den 3. verden, lever den svarte befolkninga i grenseløs nød. Azania er svært rikt på naturrikdommer, og er derfor en øyestein for imperialistene. De har bygd opp en bastion her, som de drår helt eventyrlige verdier ut av.

En hvit befolkning er frakta til Azania for å gjøre koloniseringa mulig og effektiv. For å kue den svarte befolkninga er apartheid-systemet bygd opp for å holde rasene på avstand, det vil si å holde de svarte borte fra rikdommene og retten til landet sitt.

Det er for å frigjøre Azania fra imperialismen at de 600 skoleelevene i Soveto har gitt livet sitt. Opprøret deres er tegnet på at afrikanerne nå krever landet sitt tilbake. Vi må gi opprøret i Azania all den støtten vi kan. Derfor må gymnasiastenes Operasjon Dagsverk gå til kampen i Azania neste år. Pan Africanist Congress (PAC) er den ledende organisasjonen i opprøret i Azania, og står nå på startstreken til å reise folkekrig mot rasist-regimet.

Start diskusjonene om dette på skolene allerede nå! En fin måte å kombinere diskusjon og handling på, er å samle inn penger til den nåværende PAC-innsamlinga som er i gang, og holde informasjonsmøter om kampen i Azania.

Operasjon dagsverk til PAC neste år!

pornoaksjonene

Endelig har noen klart å utløse det sterke raseriet som er blant folk mot pornoflommen. Det er stadige aksjoner mot pornosjappene i Oslo, der jenter fra Kvinnefronten har tatt med seg pornoblader og tent bål av dem. I Skien er det store demonstrasjoner mot T. Thorsens sex-klubb, i Trondheim har det vært demonstrasjon mot Hegnars volds- og pornoblad. Aksjonene er svært populære og vinner oppslutning.

Senterpartiet forsøker nå å ta et initiativ for å stoppe aksjonene. Senterkvinnene vil danne en «tverrpolitisk aksjon» mot porno og vold i blader. I samme vedtaket understreker Senterkvinnene at alle må ta avstand fra aksjonene mot porno.

Hvor lite opptatt av at pornoen oversvømmer landet er vel ikke nettopp Senterpartiet! De som nylig har hatt både statsminister og andre framtrede ministre i regjeringa uten å gjøre noe med det. Men når Kvinnefronten nå begynner å reise en opinion mot pornospekulasjonen, da er også Senterpartiet på pletten med en «tverrpolitisk aksjon» som tar avstand fra aksjonene.

Vi oppfordrer ungdom av begge kjønn til å ta del i kampen mot spekulasjon i kvinnekroppen og seksuallivet. Senterpartiet ønsker å lure denne kampen bort fra gatene, og begrave den i en stortingskomite.

Er det ikke på tide at du melder deg inn i Rød Ungdom?

Det finnes en vrangforestilling om at det å bli medlem i Rød Ungdom er omtrent like umulig som det er for fattig-Per å komme med i Rotary. Vi har nok bidratt til å styrke denne vrangforestillingen sjøl også, dels ved å la folk som ber om å

få bli medlem vente i månedsvis før de blir kontakta, dels ved å late som om du skal være professor i politikk for å komme med.

Slik er det ikke. Du som synes at Rød Ungdom og AKP(m-l) står for mye bra, kan bli medlem. Ja,

ikke bare kan du bli medlem, vi oppfordrer deg til å bli medlem i Rød Ungdom. I Rød Ungdom vil du få lært mer om samfunnet og politiske spørsmål. Du vil få ta aktivt del i å gjøre noe med det urettferdige systemet.

Hvordan du blir medlem? Hvis du kjenner noen som er med i Rød Ungdom kan du si fra til han/henne. Hvis ikke, kan du kontakte Rød Ungdom, boks 610, Sentrum, Oslo 1.

Stavanger Rød Ungdom støtter ungdomsaksjon

Til Dere som deltar i aksjonen for fritidsklubb på Madla

STØTTERESOLUSJON

Rød Ungdom i Stavanger vil gi sin hele og fulle støtte til den aksjonen dere i dag driver, for det helt rettferdige kravet: Nemlig å få en fritidsklubb, et sted å være. Vi i Rød Ungdom mener at dette er den eneste måten dere kan klare å få dere en klubb på. Nemlig ved å ta saken i egne hender, og kreve en klubb. Kreve at kommunen bevilger penger, slik at dere slipper å stå og henge ved butikken o.l. om kveldene.

Aksjonen deres er et eksempel for all annen ungdom i Stavanger, og resten av Norge. Dette at dere har tatt saken i egne hender.

Slik som det er nå, så har

dere vunnet en delseier. Idrettshuset skal åpnes for dere etpar kvelder i uka. Dette er bra, men er det bra nok? Har dere fått noe sjøl? Og har dere fått det av kommunen, som er ansvarlig for slike ting? — Nei, dette vil ikke kunne bli en fritidsklubb med et skikkelig variert tilbud. Og lave priser på medlemskap. Vi mener at det er at det er bra at idrettslaget har tenkt å starte diskotek for dere. Men vi mener at det er kommunen sitt hele og fulle ansvar at dere får dere en skikkelig fritidsklubb. Vi oppfordrer dere til å fortsette og utvikle kampen. Trekke med dere fler folk, bare på den måten vil Madla fritidsklubb bli en realitet.

BARE KAMP GIR SEIER!

Kameratslig hilsen,
Rød Ungdom i Stavanger

Dette kan bestilles fra Rød Ungdom:

ARTIKKELSAMLING OM AZANIA OG BRASIL

Rød Ungdom har utgitt ei artikkelsamling om Azania (Sør-Afrika) og Brasil i forbindelse med Operasjon dagsverk. Opplaget er begrensa, men hvis du forter deg, får du det kanskje. Heftet er lettlest og ganske grundig, særlig om Azania.

★★★★ Send bestilling til:
Rød Ungdom, boks 610,
Sentrum, Oslo 1.

LØPESEDDER OM KARAKTERENE

Rød Ungdom har laga to løpesedler om kampen mot karakterer. Den ene er ment for ungdomsskolen, den andre for gymnaset. Løpesedlene trengs for å sette fart i diskusjonen om karakterene, og for å reise kamp mot det urettferdige karaktersystemet.

★★★★

Røde Garde trenger fotograf og tegnere

Du kan se det på bladet. Det er for dårlig med bilder og tegninger her. Derfor denne annonsen. For vi veit av erfaring at det er mange gode fotografer og tegnere som sitter rundt om og ikke får brukt evnene sine slik de skulle ønske.

Vi ber deg ta kontakt med Røde Garde, så kan vi diskutere oppgavene.

redaksjonen

RØD UNGDOM STØTTER ILFS

Interesseorganisasjonen for Landbrukets Fagskoler (ILFS) har sendt et brev til de politiske ungdomsorganisasjonene hvor de ber om støtte til sitt krav om statsstøtte, slik som alle andre elevorganisasjoner får. ILFS sorterer under Landbruksdepartementet, og får ikke statsstøtte fordi departementet ikke har noen slik bevilgningspost på sitt budsjett! Organisasjonen er 1 1/2 år gammel, og har ca. 2000 medlemmer. Den vanskelige økonomien førte til at formannen i ILFS måtte stille som personlig garantist for at siste nummer av ILFS-avisa skulle komme ut.

Rød Ungdom har sendt ILFS følgende støtteuttalelse:

Rød Ungdom støtter fullt ut ILFSs krav om å få statsstøtte. ILFS er en viktig og verdifull interesseorganisasjon for landbruksskoleelevene og det er sjølsagt helt uholdbart at formannen deres må stille som personlig garantist for å få ut ILFS-avisa!

Statens politikk er helt klar. Den er redd for at ILFS skal vokse til å bli en

virkelig slagkraftig kamporganisasjon for landbruksskoleelevene og vil forsøke å hindre dette gjennom å ikke gi dere økonomisk støtte.

Vi mener at det er en demokratisk rett at dere skal få statsstøtte på lik linje med andre interesseorganisasjoner.

Rød Ungdom oppfordrer dere derfor til å reise konkrete krav og aksjoner for dette i forbindelse med statsbudsjettet 1978, hvis kravet deres ikke er innfridd.

Vi vil også oppfordre dere til på sikt å jobbe fram mot økonomisk sjølberging. Det er vår erfaring at en organisasjon som er sjølberga med økonomiske midler står langt sterkere i å fremme medlemmenes krav og reise kampen på dem. Dette fordi staten da ikke har muligheten til å kontrollere organisasjonens arbeid ved å skru av pengekrana når det kommer krav og aksjoner de ikke liker, for å lamme aktiviteten.

Vi beklager sterkt at denne støtteuttalelsen kommer så seint og vil rette på dette ved seinere henvendelser.

For Rød ungdom:
Sentralstyrets
Arbeidsutvalg

Støtt PAC!

POSTGIRO:
2 28 19 70

Frigjøringskampen treng penger

Si fra til Røde Garde

Det skjer så mye viktig som vi i Røde Garde ikke veit. Men noen må vel vite om det som ikke står i Røde Garde også. Dette er en beskjed til alle dere som vet noe: Si fra om det til Røde Garde. Helst skrive noen ord, eller ringe (02) 35 32 62. Ringer du på tirsdag, kan du som regel nå oss fram til kl. 19.00.

Stoff til neste nummer vil vi ha innen 3. november. Er det noe som skjer seinest 14. november, får vi med det også om dere sier fra samme dagen.

Leserbrev

Til Røde Garde

Til Røde Garde,
Jeg er ei jente som leser Røde Garde av og til, og kom i den anledning over en artikkel i nr. 9 om leilighetene i det nye hybelhuset i Storgata i Oslo. Der ble leilighetene framstilt som uholdbare og ute for en hver kritikk. Jeg har nettopp flytta inn der sely, og synes at standarden er bra. Det er blant annet nye fine møbler, vegg til vegg teppe, og hver leilighet har egen dusj, vask og WC. Jeg er enig i at plassen er litt liten, og da særlig de familiehyblene der det bare er et rom. Men kjøkkenet er tross alt plassert i en egen krok og har flott vitte som tar all matlukt med en gang. Jeg synes heller at artikkelen skulle lagt mer vekt på de dyre husleiene som virkelig er noe å klage på. Dessuten synes jeg også at Røde Garde kunne skrive om privat hybelspekulasjon der det blant annet leies ut virkelig dårlige og helsefarlige hybler i rå kjellerrom til skyhøye priser.

Hilsen Marianne

Svar til Marianne

Takk for kritikk. Vi har ikke fått tid til å under øke om du har rett i kritikken din, så det får stå over. Men det er bra du trekker fram andre sider ved husplundringa av ungdommen. Kan du ikke skrive til RG med mer stoff om dette?

Red.

UNGDOMMEN VIL HA «KLUBB TILFLUKT»

Kongsberg-ungdommen vil ikke sitte med henda i fanget og se på at ungdomsklubber blir nedlagt. På tross av at ungdomsutvalget i kommunen har vedtatt å legge ned «Klubb Tilflukt», har allmøtet i klubben vedtatt fortsatt drift. Allmøtet vedtok at ungdommen skal drive klubben sjøl, at allmøtet skal være det høyeste organet og at ungdommen må kreve av kommunen å få disponere lokalene slik som tidligere på en kontrakt som varer til klubben nedlegger seg sjøl.

Å drive klubben for egen regning vil i lengda bli dyrt, og kommunen

slipper å bruke penger på ungdommen. Så i framtida må kravet reises om at kommunen må ta på seg det virkelige ansvaret sitt. Rød Valgallianse og Rød Ungdom i Kongsberg har gitt ut en løpeseddel om saka, der det slås fast at det er kommunens plikt å gi klubbene betingelsesløs økonomisk støtte. I dag fungerer det ikke sånn – gir dem oss penger så forlanger dem å bestemme over oss også, over hva vi skal gjøre i klubben. Dette er urettferdig og noe vi vil kjempe imot.

Løpeseddelen går også skarpt i mot de grunnelsene kommunen har for å legge ned klub-

ben – at de ønsker å prioritere annen ungdom og at klubbens medlemmer har vært «lite samarbeidsvillige». Det kommunen gjør er å prøve å splitte ungdommene f.eks ungdom i utkanten eller de med spesielle interesser opp i mot klubbmedlemmene. All ungdom har krav på skikkelige fritidstilbud, det ene skal ikke gå på bekostning av det andre!

«Klubb Tilflukt» får stadig flere medlemmer og har dermed bevist at den trengs. Kampen for å bevare klubben fortsetter.

RG-korrespondent
Kongsberg

SPØRRESPALTA

UT AV STATSKIRKEN!

Verken jeg sjøl eller noen av kameratene mine tror på Gud. Allikevel er vi medlemmer av statskirken. Vi har aldri giddi å melde oss ut. Dette synes jeg nå er veldig gærnt. At 97% av befolkninga er medlemmer av statskirken, blir av de kristne stadig brukt som argument for å innføre kristen formålsparagrafi i barnehagene, for å ha kristendom på skolen, i kampen mot sjølbestemt abort osv. Kirken tar kort sagt oss passive, ikke-kristne medlemmer til inntekt for sin reaksjonære politikk. Derfor vil jeg nå melde meg ut av statskirken, og oppfordrer all annen progressiv, ukristelig ungdom til å gjøre det samme. Kan ikke Røde Garde skrive litt om hvordan man skal gå fram for lettest mulig å bli utmeldt?

SVAR:

Hvis du har fylt 15 år kan du melde deg ut av statskirken sjøl, er du yngre må du ha tillatelse fra foreldrene. Du kan enten møte opp personlig på prestekontoret der du bor, eller du kan melde deg ut pr. brev. Den skriftlige framgangsmåten er den greieste, for dersom du møter opp hos presten risikerer du å bli stillt en masse spørsmål (som du ikke har noen plikt til å svare på).

Du skriver et brev til presten i menigheten du bor i, og krever å bli meldt ut av statskirken. Enten du møter personlig eller sender brev er det noen få opplysninger du må gi:

Navn, adresse, når og hvor du er født, og når og hvor du er døpt. Dessuten må du oppgi om du skal melde deg inn i et annet trossamfunn. Dersom du

ikke kal det, skriver du bare at du ikke skal stå tilsluttet noe trossamfunn. Dersom du har barn, må du oppgi om disse også skal meldes ut. Noen prester krever at du vedlegger kopi av dåps- eller fødselsattesten din som legitimasjon. Dette kan de strengt tatt ikke kreve, men for å unngå utsettelse, er det lurt å legge ved en slik attest.

Du har ingen plikt til å si noe om hvorfor du melder deg ut. Du har krav på å få attest for at du er utmeldt, denne kan du seinere bruke som legitimasjon, på samme måte som en dåpsattest. Noen organisasjoner, bl.a. Humanetisk Forbund og Hedningesamfunnet har laget ferdige skriv som en kan fylle ut og sende til presten i den menigheten du bor.

Sortland SV gløymde Kleiva-elevane!

Sortland SV arrangerte eit valmøte 31/8 på Sortland. Knappt 30 var møtt fram for å høyre på stortingsmann Arent Henriksen, som var hovudinnleidar. Ein frå salen spurde kvifor Sortland SV ikkje hadde støtta dei utviste elevane på Kleiva, der to elevane vart utvist første gong 2. mai, fordi dei sto på kravet om at elevane sjøl skulle få avgjerde innhaldet og redigeringa av

skuleavisa Frau. Ein tredje som støtta dei to, og som og satt i redaksjonen for avisa, er no i realiteten også utvist. Ein fjerde elev har fått skarp reprimande og frått skoleplass og nedsett atferdskarakter.

Ein talsmann for Sortland SV forsikra at grunnen til at støtte ikkje vart sendt var «en ren forglemmelse og hadde ingenting med politisk uenighet å gjøre.»

Kleiva landbruksskole

ligg nokre få kilometer frå Sortland, Formannskapsrepresentanten til SV er lærar på denne skulen. Det har vorte delt ut flygblad om saka, det har vore fleire møte på landbruksskulen. Saka var hyppig diskutert i aviser i Nordland, Troms og Oslo. Likevel gløymde SV-laget den klassekampen som rasa utafor stoveglaset.

Eit parti som kjempar for sosialismen kan ikkje

gløyma klassekampen. Det kan heller ikkje stille seg unna fordi medlemmene er redde for konfrontasjonar med lokale pampar som rektor Dahl på Kleiva.

Dette eksemplet skulle vise at SV er eit udugeleg parti, som ikkje står på ungdommens side i klassekampen.

Korrespondent

Bruk humoren i den politiske kampen

Kammeratar!

Eg synest det er ein viktig og rett ting å nytte humoren i den politiske kampen, og sender difor inn nokre politiske vitsar om dei kan nyttast i avisa. Den første har eg lært av bestemora mi.

Det var under krigen: Ei kvinne hadde lært opp kanarifuglen sin til å sei: «Gid Hitler var død». Dette hadde tyskarane fått snusen i, så kvinna fekk ordre om å måte til forhøyr – og ta med eeg kanarifuglen. Ho vart sjølsagt redd – her var gode råd dyre. Så fekk ho ein ide:

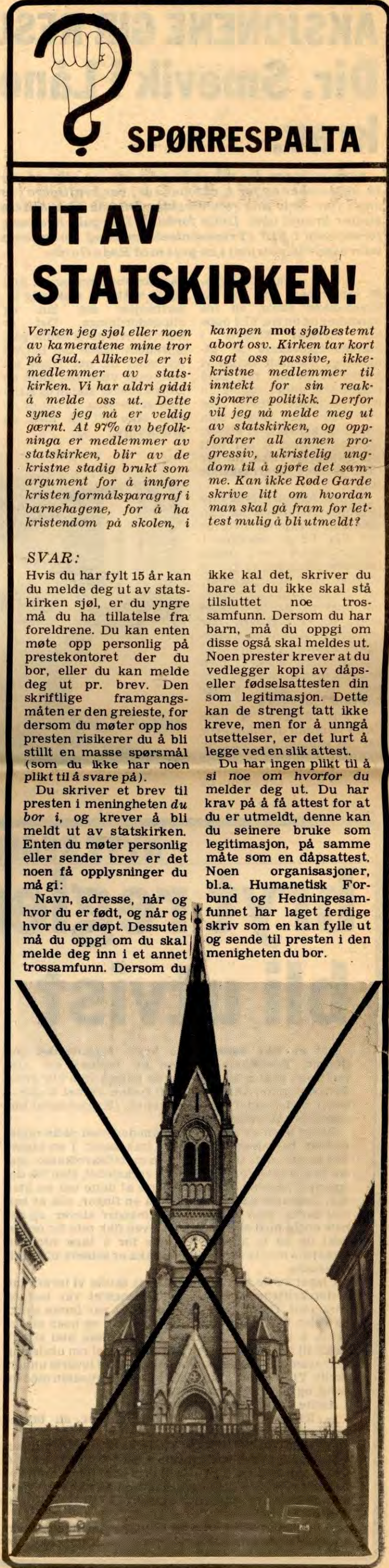
presten hadde og ein kanarifugl, og den fekk ho låne. Då ho møtte til forhøyr, freista nazistane å få kanarifuglen til å sei «Hitler er død». Dei sto rundt fuglen og sa i kor: Gid Hitler var død – gid Hitler var død, og trudde kanarifuglen ville gjenta dette. Men kanarifuglen den sa: Herre, hør vår bønn!

Og så ein revisjonistvits

Det var under innmarsjen i Tsjekkoslovakia i-68. Det råtne kvinnesynet til revisjonistane i Sovjet forneakta seg sjølsagt ikkje

då heller. Ein av toppletarane i hæren skulle ut og kjøpe seg kvinnfolk for natta. Han traff ei jente, vart samd om ein pris og dei fekk seg rom på eit hotell. Men jenta sette ein betingelse: Han måtte dusje før han gjekk til sengs. Det var greitt og fyren kledde av seg og gjekk i dusjen. Då han kom inn att var jenta borte. Og det som verre var: alle kledda hans var borte. Han letta høgt og lågt, men ikkje fann han sine egne klær. Han var heilt fortvila. Prestisjen kunne ta skade, han hadde jo høg stilling i

militærvæsenet, og det ville vere for gale å verte så tydeleg avslørt, som han ville ha vorte om han hadde vorten funnen naken på eit hotellrom. Han grubla. Gjekk bort til vindauget og såg ut. Då fekk han sjå ein flokk araberar, og fekk ein ide. Han tok lakenet av senga, draperte seg i det. Sneik seg ned i vestibylen og stilte seg på eit hjørne. Med det same araberane kom forbi smatt han inn i flokken og blanda seg med dei. Då kviskra ein av «araberane» i øyra hans: «Du og, kamerat Leonid...!

AKSJONENE GIR RESULTATER: Dir. Smevik i Lånekassa støtter YLIs krav.

Aksjonsdagen for utbetaling av lån og stipend før 10. september og før 1. oktober i år, var kraftigere i år enn i fjor. Selv folk som direktør Smevik i Lånekassa støtter kravet vårt. Dette forteller Bjørgulv Braanen, formannen i YLI (Yrkesskoleelevenes og lærlingenes interesseorganisasjon) i en prat med Røde Garde.

— På aksjonsdagen, 29. september, var en fra Elvebakken skole, en fra Sandaker og en fra YLI oppe hos direktør Smevik i Statens Lånekasse for utdanning. Normalt skulle vi jo tro at en slik fyr, med masse folk under seg og en lønn på rundt 140 000, ikke ville være den første som støtta de kravene vi stiller. Men aksjonene vi har hatt har tydeligvis virka, for her fikk vi høre overraskende ting.

Videre forteller Bjørgulv Braanen at Smevik sa han ikke kunne skjønne hvorfor det ikke kunne bevilges 1 million ekstra for å ordne med utbetalingene av lån og stipend før 10. september, når det ble brukt så mange millioner på lån og stipend hvert år. Lånekassa har skrevet til Kirke- og undervisningsdepartementet (KUD) flere ganger, men Smevik mente det virka som om KUD bare kaster brevene i søplebøtta.

— Dir. Smevik la også fram hvordan utbetalingene før 10. september praktisk kunne ordnes, hvis lånekassa fikk flere ansatte. Elevene måtte få vite om de

var kommet inn før 15. juni og de måtte få skikkelig informasjon om lån og stipendordninga. Det er klart at hvis dette hadde gått igjennom hadde det betydd full seier for oss. Disse erfaringene viser oss ennå en gang at det er staten og KUD som er fienden, at det er de som ikke vil gå med på krava våre.

— Har dere andre erfaringer som viser at aksjonene er nødvendige?

— At det virkelig er vits i å kjempe, det veit vi enda bedre nå enn før. De ansatte på lånekassa forteller at aksjonene har skapt stor støtte oss og det syns vi er bra.

Vi har fått en delseier i og med at Staten har begynt å gi forskudd på lån til noen, men denne ordninga er ikke på langt nær god nok. Staten og KUD har også vært nødt til å gå tilbake på den åpne elevfiendtlige holdninga de viste før, da de sa at disse

problemene vi tar opp ikke var noe å bry seg om. Og det er i seg sjøl en viktig seier.

AKSJONENE MÅ FORTSETTE

Har aksjonene hittil vært vellykka?

— Selv aksjonsdagen var det i år større oppslutning om enn i fjor, enda den i fjor var to uker seinere enn i år. I Oslo var det streik på Elvebakken og Sandaker skole. Først toga elever fra Elvebakken inn i departementet, og like etter marsjerte elever fra Sandaker inn samme stedet. Skal si det ble liv i vakta, han ringte t.o.m. til purken. Aksjonene ble avslutta med slagordroping utofor.

Dette har skapt mye blest om krava våre. Legg hodene i bløyt, og la fantasien blomstre. Lag aksjoner som det legges merke til.

— Det har også vært streik på flere skoler, og mye bra vedtak rundt omkring. Men aksjonene er ikkje ferdig ennå, vi veit at mange skoler skal ha allmøter også i ukene som kommer. Kravet er ikke innfridd og aksjonene må fortsette.

Bjørgulv Braanen avslutta med å oppfordre alle skolene til å slutte opp. Brevkortene vi har laga må fortsette å strømme inn til KUD og presset for å innfri kravet må styrkes. Hvis vi står på kan vi vinne full seier.

Bjørgulv Braanen, formann i YLI.

YLI STØTTER UNGDOMMEN I AZANIA:

YLI's sentralstyre har vedtatt følgende uttalelse: Vi gir vår full støtte til skoleelvene ved skolene i Johannesburg i Azania (Sør-Afrika). Elevene streiker mot språket Afrikaans, som er de hvite undertrykkernes språk.

Skolestreiken har nå vart i over en måned. Vorreregimentet har nå tatt direkte kontroll over de 42 skolene i Johannesburg. Nå har over 700 lærere gått av i protest — de støtter elevenes skolestreik.

YLI, Yrkesskoleelevenes og Lærlingenes Interesseorganisasjon, gir sin fulle støtte til de heltemodige elevene i Azania i deres kamp mot rasistregimet.

Vi oppfordrer alle elever i Norge til å ta opp situasjonen i Azania i elevråd og på allmøter.

YLI'S sentralstyre, Oslo 14/9 -77
v/Bjørgulv Braanen, formann

YLI: Følg dømet frå Sunndal!

Sentralstyret i Yrkesskoleelevenes og Lærlingenes Interesseorganisasjon, YLI, samla til møte 14. september 1977 vil uttale:

YLI støt elevane ved Sunndal vidaregåande skule i deira bokboikott. Dei boikottar bøkene: Teig: Sosiologi, Skjesæth: Mennesket og biosfæren, Holden: Vår egen tid, Kollerud og Mygland: Fysikk for yrkesskolen.

De er eit førebilde til etterfylgjing for yrkesskuleelevar på alle skolane i landet.

Vi hilser særskild standpunktet dykkar om at nynorsken er samnemnaren for dialektane i Noreg og at det er ein demokratisk rett å kunne velje nynorsk.

Læremiddelaksjonen har synt at om vi står saman i aksjoner som t.d. boikott og streik, kan vi vinne.

Særskild oppmodar vi dykk til å førebu aksjoner om statsbudsjettet ikkje innfrir krava.

Sentralstyret i YLI oppmodar elevar over heile landet til å fylgje dømet til Sunndal.

Sentralstyret i YLI,
v/Bjørgulv Braanen, formann

NYTT REGLEMENT VED BERGEN YRKESKOLE:

bryt reglementet sju ganger og bli utvist resten av skoleåret

Det er ikke vanskelig å bryte reglementet ved Bergen Yrkesskole, for en av reglene er: «De (elevene) skal rette seg etter de pålegg som blir gitt». Denne regelen blir brukt når resten av det ti-siders lange reglementet ikke strekker til. (Reglementet blir populært kalt «tidsiderslefsa»).

Bare i løpet av den første måneden med dette reglementet, har elever blitt grovt trakassert. I en klasse blei en elev satt til å rydde i en metallskrotkasse, sjøl om han lå litt etter de andre på verkstedet. Han tok det opp med læreren, men presiserte at dette var en liten sak. Dessuten slo han neglen på en finger, slik at han blei dårlig. Han fikk hjelp av to andre elever, og det hele endte med at den første eleven fikk refs for ordre- nekt og de to andre fikk refs for å lage «demonstrasjon» mot læreren. Denne saka er seinere blitt kalt refsesak.

I løpet av de første skoledagene skulle vi levere inn underskriftene våre på at reglementet var lest og bemerket. Det mente YLI-gruppa at var første skritt på veien til å godta dette reglementet, og noen elever nektet å levere underskrift. En av disse blei straks sendt til inspektøren, der han fikk trusel om utvisning for resten av skoleåret, dersom han ikke leverte underskrift. YLI reiste kamp mot utvisningstruselen med en gang, og den blei trukket tilbake.

Andre eksempler fra reglementet:

— Elevene får refs på skjema når en bryter reglementet. (se faksimile)

— Veggavisa skal henge i kjelleren et sted hvor ingen elever går, så det er i praksis å ikke ha noen steder å henge opp ting. Da YLI arrangerte skoledans, måtte vi risikere refs for å henge oppslag om den på døra. Gjennom reglene for oppslagstavla er YLI i praksis kriminalisert.

— En skal nektes adgang til undervisninga dersom en ikke har undervisningsutstyret (bøker o.l.) innen 14

dager etter skolestart.

Kampen mot reglementet har blitt reist. En del underskrifter for kravet om at det må trekkes tilbake, er samla inn. Elevene er forbanna på reglementet, også fordi det inneholder regler for alt en gjør til enhver tid.

Refsesak har fått ganske stor støtte, men skoleledelsen har sine metoder for å spre løgn og hets om saka. Dette blir effektivt spredd av en del lærere og en liten gjeng elever. For eksempel så støtta elevrådsstyret trakasseringa.

YLI som har stilt seg i spissen for kampen har stilt

disse krava:

- refsene skal trekkes tilbake
- elevrådsvedtaket må omgjøres
- reglementet må trekkes tilbake.

Det virker som om Bergen Yrkesskole er en prøveklut for denne type reglementer, det kan komme lignende ting på andre skoler også. Det er viktig å slå dette grove angrepet tilbake.

Send støtte til: YLI/Hordaland,

Heggebakken 2, 5000 Bergen

Elevkorrespondenter, Bergen

SAKSBEHANDLING VED REGLEMENTSBRUDD.

For at skolen til enhver tid skal kunne oppfylle de krav som lovverket stiller til behandlingen av disiplinårsaker brukes skolens standardiserte brev (skjema) til meldinger i slike tilfeller.

Skjemaene er tenkt brukt slik:

1. Alle reglementsbrudd som fører til påtale, eller utelukkelse fra undervisningen en eller flere timer, noteres av læreren på skjema A. Skjemaet leveres inspektøren snarest.
2. Dersom eleven etter tre slike påtaler eller utelukkelse fremdeles ikke kan innordne seg skolens regler, vil inspektøren, etter samråd med klasseforstanderen, anmode rektor om at eleven utelukkes fra undervisningen en dag. Skjema B blir da sendt til foreldrene/foresatte eller eleven selv, dersom denne er over 20 år.
3. Dersom eleven etter dette fremdeles ikke klarer å følge reglene, blir det etter to påtaler fra lærer på skjema A sendt nytt skjema B.

4. Dersom eleven heller ikke etter dette forstår alvoret i skolearbeidet, vil inspektøren etter en påtale fra læreren på skjema A ta saken opp på lærerråd med anmodning om at eleven utelukkes fra undervisningen i 14 dager.

Holdning om at saken blir tatt opp på lærerråd, sendes foreldrene.

foresatte eller eleven selv, dersom denne er over 20 år på skjema C. (Forhåndsvarsel)

5. Melding om utfallet av behandlingen i lærerråd sendes foreldre/foresatte eller eleven selv, dersom denne er over 20 år på skjema D.
6. Dersom eleven etter 14 dagers utvisning på ny bryter reglementet, vil inspektøren etter en påtale fra lærer på skjema A, ta saken opp på lærerråd med anmodning om at eleven bortvises for resten av skoleåret. Forhåndsvarsel sendes som nevnt i punkt 4.

7. Melding om utfallet av behandlingen i lærerråd sendes foreldre/foresatte eller eleven selv, dersom denne er over 20 år på skjema D.

8. Alle notater om eleven, untatt karakterprotokollen, skal tilintetgjøres når eleven slutter skolen.

Utsnitt av det nye reglementet ved Bergen Yrkesskole. Etter et sinnrikt system av skriftlige refs, med varierende straff, skal elevene holdes nede. Sju brudd

på reglementet fører til utvisning for resten av skoleåret!

STATSBUDSJETTET ER REINT KRISEBUDSJETT:

Torsdag 13. oktober ble statsbudsjettet lagt fram. På tross av det samstemte kravet fra elevorganisasjonene og målørsla om minst 25 millioner kr. over statsbudsjettet, lød bevilgningene nå på bare 8,3 mill. kr. Heller ikke kravet om 13,5 mill. i tilleggsbevilgninger for 1977 er innfridd.

Staten har sjøl regna ut at det trengs mellom 40 og 60 millioner kr. for å sikre språklig likestilling i læremiddelproduksjonen. Da har de bare regna med godkjente lærebøker. Dersom alle læremidler som brukes skulle komme ut også på nynorsk, slik læremiddelaksjonen krever, ville summen bli betraktelig høyere. Læremiddelaksjonen krever full språklig likestilling i den videregående skolen innen 1980, dvs. 3 år. Derfor er 25 millioner et minimumskrav i år!

Statsbudsjettet er et kraftig angrep på det rettferdige kravet om nynorske lærebøker. Ikke engang i følge statens egne løfter om språklig likestilling i lærebøkene i løpet av en femårsperiode, slik det kommer fram i stortingsmelding 16, er det nok med 8,3 millioner. Elever over hele landet må protestere mot statsbudsjettet og kreve 25 millioner innfridd nå!

Vedta streik 10. november

Aksjonsnemda i læremiddelaksjonen oppfordrer elever ved gymnas, yrkesskoler, lærerskoler, universitetet og alle andre skoleslag til å gjennomføre streiker og demonstrasjoner 10. november.

Sunddal videregående skole i Møre og Romsdal vedtok streik rett etter at statsbudsjettet var lagt fram. Alle andre skoler må følge deres eksempel! Vedta at dere streiker hele dagen eller noen timer og arranger demonstrasjonstog sammen med andre skoler i distriktet! Spre informasjon til

lokalbefolkninga og streiken og krava deres. Send innlegg til lokalavisene og få intervjuer i lokalradioen! Det er viktig at det blir blest om aksjonen. Så blir presset enda hardere på Stortinget.

Pengene finnes!

Alle de borgerlige avisene og partiene fra Høyre til SV forteller at vi må spenne inn livreima. Arbeiderne skal ikke kreve høyere lønn, for da blir

det angivelig flere arbeidsløse. Statsbudsjettet velter alle byrdene over på arbeidsfolk gjennom høyere skatter og avgifter, for at kapitalistene skal få beholde profitten sin. «Vi er inne i en slik vanskelig økonomisk periode», sier de – derfor kan vi heller ikke få mere penger til nynorske lærebøker.

Samtidig bevilger statsbudsjettet 6,8 milliarder til forsvaret! Dette er en økning på 1,2 milliarder fra forrige buds-

jett! Politibevilgningene øker med 20 %!

Det er ikke penga det skorter på, men den politiske vilja! Staten og stortinget er svorne fiender av nynorsken. De vil presse den ut av skolen. Derfor er bevilgningene så lave!

Kravet om nynorske lærebøker er et demokratisk og rettferdig krav. Staten vedtok i 1974 at alle lærebøker skal foreligge på nynorsk og bokmål til samme tid og pris. Nå er tål-

modigheten slutt - derfor står kravet på 25 millioner for i år fast!

Det nytter å streike!

Resultatene fra aksjonene ifjor, da 20 000 - 30 000 elever streika eller demonstrerte, viser at bare kamp gir resultater. Det opprinnelige forslaget til statsbudsjettet ifjor på 3,5 millioner blei forhøya til 6,5 millioner etter aksjonene. I løpet

av bare ett år er antallet godkjente bøker med nynorske parallellutgaver i gymnaset steget fra 24 % til 51 %. Dvs. en økning på 27 % på den korte tida! Tidligere har det bare steget noen få prosenter i året. Dette viser at det eneste som virkelig gir resultater er harde krav og harde aksjoner!

NGS-ledelsen:
Fiende av nynorsken

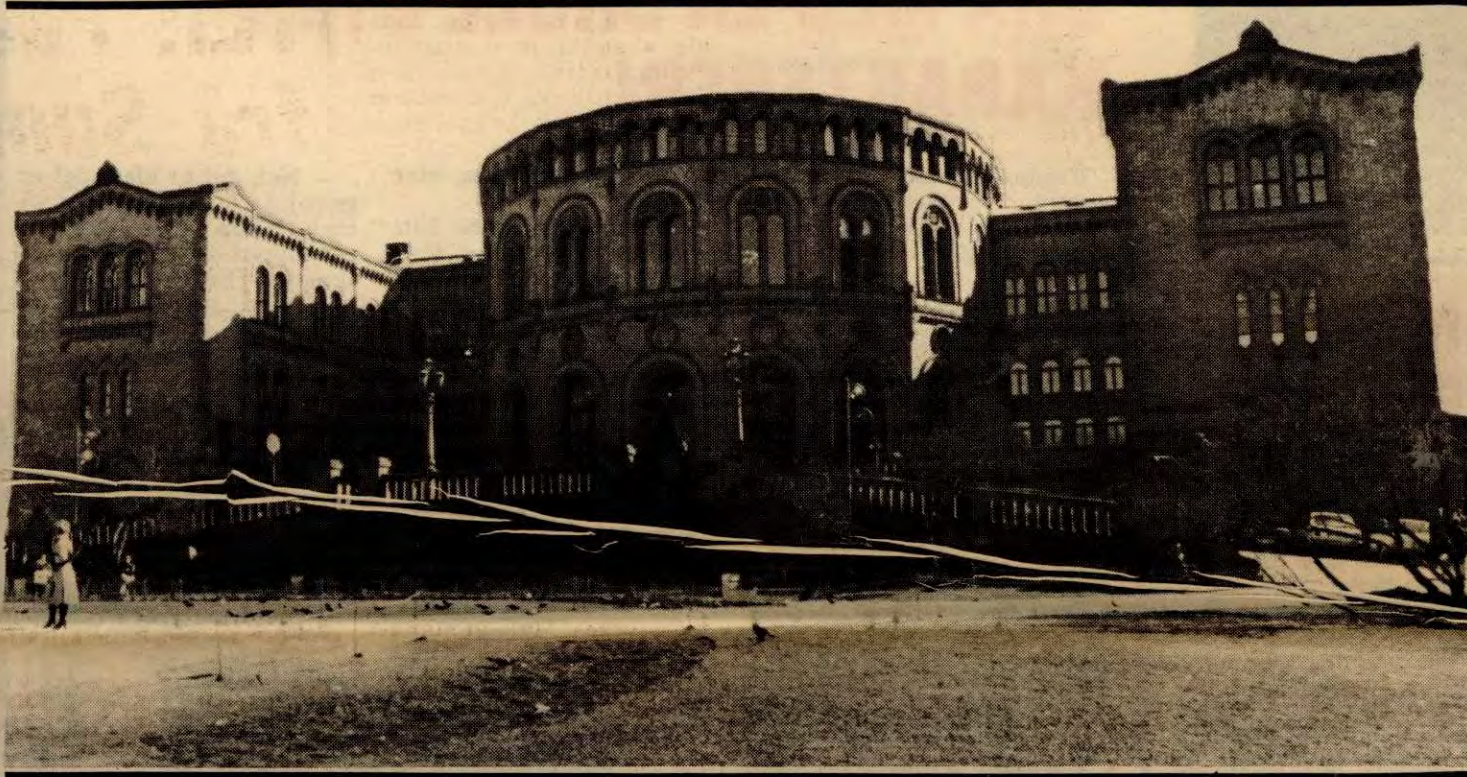
De reaksjonære med Unge Høyre i spissen sier nå at vi hadde fått tilleggsbevilgningene i fjor selv om vi ikke hadde streika. De mener at korridorløping i departementet og møter pampene imellom ville ha gitt samme resultat. Hvorfor kommer da Stortinget og høyner bevilgningene akkurat det året vi streiker, og ikke åra før? To ganger har elevene aksjonert mot statsbudsjettet, i 1971 og 1976. To ganger er bevilgningene blitt forhøya - i 1971 og 1976!

Sannheten er at de reaksjonære er mot elevenes kamp for nynorske lærebøker. De veit at ingen kamp betyr ingen økte bevilgninger. NGS-ledelsen vil ikke stille kronekrav til statsbudsjettet. Deres krav er «mer» til nynorske lærebøker. Nå har de fått innfridd sitt krav - det er innlysene at 8,3 er mer enn 6,5!

NGS-ledelsens sabotasje av læremiddelkampen er vel kjent. Astrid Øydvinn er alene i Sentralstyret om å støtte kravene. Hun jobber aktivt for dem, stikk i strid med NGS-ledelsens reaksjonære vedtak. Alle gymnas bør vedta kritikk av NGS-ledelsen og full støtte til Astrid Øydvinn.

KAMP MOT STATSBUDSJETTET!

NYNORSKE LÆREBØKER NÅ!

SYKEPLEIERELEVENE FÅR IKKE UTTALE SEG OM «SAMARBEIDSAVTALEN»

14. og 15. oktober var det ekstraordinær generalforsamling i Norske Sykepleierelevers Landslag (NSEL). Generalforsamlinga skulle behandle et vedtak fra Sykepleierforbundets landsmøte, om hvordan forholdet mellom NSEL og NSF skal være, den såkalte «samarbeidsavtalen». Det var flertall på generalforsamlinga for å godta denne «samarbeidsavtalen». Flertallet på den ekstraordinære generalforsamlinga vedtok også å avsette landsstyret, og et nytt, reaksjonært landsstyre ble valgt.

Vi har spurt den tidligere formannen i NSEL, Ketil Eriksen om hva som skjedde på den ekstraordinære generalforsamlinga.

— Resultatet av generalforsamlinga var i grunnen gitt ut fra delegatvalgene. Det var et flertall som først stemte for å godta denne «samarbeidsavtalen», og som seinere vedtok mistillit til landsstyret og som valgte seg et nytt blant sine folk.

— Men hvorfor fikk dere flertallet mot dere på denne saka, har det ikke vært stor misnøye blant elevene i lang tid med at ledelsen i Sykepleierforbundet skal diktere hva dere skal gjøre og ikke gjøre?

— Jo, det er riktig. Det

har vært misnøye og raseri de siste åra særlig, fordi NSF-ledelsen har forsøkt å stoppe de kampene vi har reist mot Bjørnsonkomiteen, stortingsmeldinga om utdannelsen vår, kampen mot turnustjenesten og saker som Drammens-elevenes aksjon mot ansvarsvakter. Men helt sia det blei klart at vi skulle ha ekstraordinær generalforsamling om denne «samarbeidsavtalen», har NSF-ledelsen og deres etterplaprer spreidd forvirring om hva det er vi skulle ta stilling til. Det var spørsmålet om å godta eller ikke godta «samarbeidsavtalen» vi skulle ta stilling til, men de klarte å vri det til å bli spørsmålet om vi skulle bryte med Sykepleierfor-

bundet eller ikke. Dette skapte forvirring blant elevene, og det var i denne situasjonen disse folkene kjørte seg opp. De har i hele denne tida drevet en organisert fraksjon, fått politisk og økonomisk støtte blant annet fra Unge Høyre og ledelsen i NSF.

— Du sier at de vri spørsmålet til å bli om dere skulle bryte med NSF eller ikke. Men kjørte ikke dere også ut dette som spørsmålstilling?

— Det er forsåvidt riktig at vi i en periode lot oss presse til å godta denne spørsmålstillinga. Men på generalforsamlinga var det ikke tvil om hva landsstyret mente.

— Hva går denne samarbeidsavtalen ut på?

— Den går ut på å sette tilside NSELs vedtekter som sier at det er generalforsamlinga i NSEL som er høyeste organ. NSF-ledelsen vil ha det til at de skal godkjenne alt det vi vedtar eller gjør før det er gyldig. Dette fratras oss styringa over vår egen organisasjon, og tar i stedet sikte på at NSEL skal være et talerør for NSF's

hovedstyre. Elevene trenger NSEL, og NSEL har gjort mye i de seinere åra for å ta opp elevenes krav og markere sykepleierelevene. Dette skal ikke noen få lov til å rive ned igjen!

— Nå skal dette ut til uravstemning på skolene 8. desember. Hva vil skje da?

— For det første så vedtok flertallet på den ekstraordinære generalforsamlinga et helt sinnssykt avstemningsgrunnlag. Dette gjorde de fordi de har erfaring med at de må vri avstemninga bort fra det det virkelig gjelder, om de skal få flertall blant elevene. Etter det som ble vedtatt, skal elevene stemme over følgende:

«For fortsatt tilslutning til Norsk Sykepleierforbund, som betyr å tilslutte seg samarbeidsavtalen og arbeide for en friere stilling i NSF på lang sikt.»

«Mot fortsatt tilslutning til Norsk Sykepleierforbund, som betyr at vi bryter med NSF og står som frittstående organisasjon.»

Dette er jo ganske meningsløst, fordi det vi må stemme over er om vi skal godta NSF's «samarbeidsavtale». Hvis elevene ikke godtar den, må det da forhandles om hvordan forholdet mellom NSEL og NSF skal være.

NSEL er jo i dag en sjølstendig organisasjon, og skal NSEL gå inn under NSF's «samarbeidsavtale», må jo vedtektene i NSEL forandres, slik at sjølstendigheten forsvinner. Derfor er dette avstemningsgrunnlaget så meningsløst, og vi forsøkte på generalforsamlinga å få avstemningsgrunnlaget til å være om vi skal godta «samarbeidsavtalen» eller ikke; men flertallet holdt på dette meningsløse avstemningsgrunnlaget. De vil altså at elevene ikke skal få uttale seg om «samarbeidsavtalen». Men det er jo i tråd med at de selv nekter å si at de åpent støtter denne avtalen. Det er jo også ganske meningsløst at flertallet på generalforsamlinga skal vedta hvordan mindretallets syn skal tolkes, når mindretallet har en helt annen

mening enn flertallets fortolkning. Dette førte til ganske store reaksjoner på generalforsamlinga, og ca 50 av deltakerne kom sammen etter avstemninga og vedtok å danne en komitee som skal jobbe for to saker: «Nei til NSF's forslag til samarbeidsavtale» og «For et sjølstyrt NSEL». De som vil ha kontakt med oss, kan ringe Anne Marit Tangen, hver torsdag mellom 17 og 19 på tlf. (02) 60 57 47. 61 av deltakerne på generalforsamlinga skreiv under på et opprop for disse parolene.

— Hvordan ser du på utsettene for uravstemninga?

— Denne komiteen skal komme sammen nå og ta stilling til hva vi skal gjøre foran uravstemninga. Sjøler jeg sikker på at om vi greier å få fram hva avstemninga virkelig dreier seg om, vil elevene avvise «kneblingsavtalen» som NSF har kommet med. Elevene bør ta opp «samarbeidsavtalen» på skolene og i klassen, og fatte vedtak mot den.

UNGDOMSSKOLEE HERSLEB SKOLE OM KARAKTERER:

BRA MED EN SKOLE UTEN KARAKTERER!

Frode, Frank og Rune kommer ruslende over skolegården med gymposen i hånda. Det er lett å se at de ikke akkurat har lata seg i gymtimen.

— Karakterer er sløvt, sier Frank.

— Bare ræva, mener Rune.

— Det værste av alt er at vi får så mange prøver. Det blir så mye jobbing og stress før prøvene. Det var mye mer avslappende på barneskolen da vi ikke behøvde å

tenke på karakterene, sier Frode.

— *Tror dere det ville blitt bedre å gå på skolen hvis karakterer og eksamener hadde blitt kutta ut?*

— Ja! Svaret kommer som et enstemmig kor fra mange som har samla seg rundt oss etterhvert.

— *Synes dere det er riktig at de som er «flinkest» på skolen alltid skal få de behageligste og best betalte jobbene?*

— Nei, det er klart det er gærnt at du skal få det så mye bedre fordi om du tilfeldigvis har gått gjennom skole med bra karakterer.

— Ikke alle er genier heller, sier ei jente som står bak oss. Og skal du liksom bli straffa for det, da? Nei, det hadde jammen vært bra med en skole uten karakterer!

KARAKTER MEN VI MÅ

— Å det er vanskelig, sier Grete når vi spør henne, Monika og Mette om hva de synes om karakterer. — Vi må jo ha karakterer, sier de, men det er ganske stressende også. Vi blir jo hørt en for en og hvis vi ikke kan det, er vi redde for å få dårlige karakterer.

Alle er enige om at karakterene skaper uærlig forhold mellom lærere og elever og blant elevene.

— De som får bra karakterer tror de er bedre enn de andre, sier Anita. — Og de som alltid får dårlig, tror ikke de er noenting sjøl, legger Monika til.

— Vi hjelper hverandre når vi kan, sier Grete, Mette og Anita som går i samme klasse, men i matte får

VI ER VANT TIL KARAKTERER

Elin går i 8. klasse og Anita i 9. på Hersleb skole. Sjøl om de synes det er mye gærnt med karakterer, så mener de at elevene trenger dem for å vite hvor de står.

— Karakterene lager et dårlig forhold mellom elevene, sier de.

— I klassen min er det en gutt som er veldig flink, sier Antia, han får meget og S i alle fag, og sjøl om han hjelper oss andre, så blir han mobba. Han blir sett på som gullbarnet til lærern og sånt. Jeg tror han blir mobba fordi vi andre er misunnelige på han.

Antia forteller også at i klassen hennes skal de begynne med uforberedte prøver nå, — læreren sa ikke hvorfor, men det er nok for å passe på at vi leser leksene, sier hun. Både Elin og Anita er enige om at uforberedte prøver er urettferdige, og at de har ganske mye press over seg for å få

gode karakterer, må lese den og den leksa til bestemt dag og sånn.

— Vi kan ikke jukse noe særlig heller, sier Anita, lærerne går rundt og kikker om vi har bøkene i vinduskarmen eller under pulten. — Egentlig burte vi ikke jukse, mener Elin, men vi gjør det jo likevel — skriver inni hånda og sånn — for vi vil ha bedre karakterer.

— Men karakterene er ikke så innmari rettferdige. De varierer veldig, for noen lærere er geme og andre strenge.

— Nei, karakterene sier nok bare noe om hvor en står på en bestemt prøve, sier Elin.

— Jeg synes det høres fint ut med en karakterfri skole også, sier Elin. Da ville vi slippe alt presset med karakterene. Men det er veldig vanskelig å tenke seg, vi er jo så vant med karakterene, slutter hun.

SKUSSMÅL ELLER KARAKTERER

Vi stoppet to jenter som fortalte at de gikk i sjunde klasse, men vi glemte å spørre hva de het.

RG: — Hva synes dere om karakterene?

— Jeg synes ikke det skulle vært karakterer. For hvis en får dårlige karakterer, kommer en jo ikke inn noen steder.

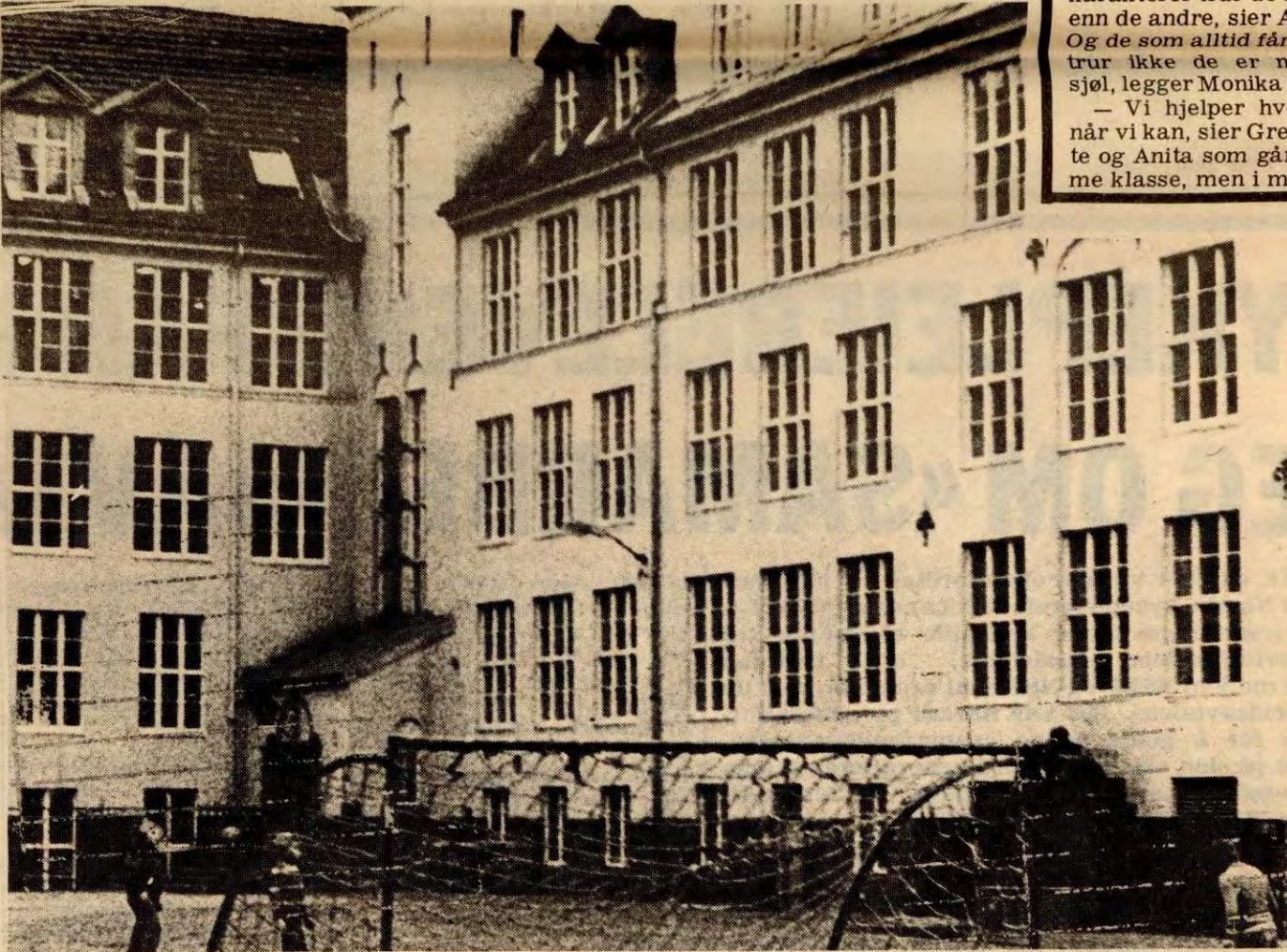
— Det er nødvendig med karakterer. Da får du vite hvordan du står. I niende klasse har vi massevis av prøver som vi får karakterer på. De må vi ha med hjem til foreldra og få dem undertegna. Det er jo akkurat som i en barnehage, men da får

foreldra vite hvordan det går med oss. Også veit dem at vi ikke ljuger når vi sier at vi leser lekser.

RG: — Men er det nødvendig med karakterer for å vite hvordan det går med dere?

— Jo, det hadde vært fint om læreren kunne rettleide oss i stedet. Men det tror jeg aldri det blir noe av. Vi har prøvd å spørre men vi får ikke noe skikkelige svar.

— Jeg synes det skulle vært frivillig med karakterer. De som ville ha det for å få vite hvordan de sto, kunne få det. Og de andre kunne få slippe.

Blant alle de ungdomsskoleelevene vi var og snakka med da vi laga denne avisa, var det knapt en som ikke trakk fram mange jævlige ting karakterene fører til for elevene og undervisninga. Allikevel mente mange at karakterene er nødvendige. «De trengs for at vi skal vite hvor vi står», ble ofte gjentatt. Mange kunne ikke forestille seg hvordan skolen skulle fungere uten karakterene. En sa rett ut at «hadde vi ikke hatt karakterer, hadde jeg ikke giddi å gå på skolen».

Dette viser hvordan skolen i dag er et sted der vanlig ungdom mistrives. Undervisning er dårlig, den enkelte eleven får lite hjelp. Skolen er fjernt fra arbeiderungdommens situasjon og livssyn. Ungdommen går der fordi de blir tvunget til det. Og karakterene er pisken som smeller over dem. Hadde de ikke hatt dem som lokkemat og straff, forsvant den siste drivkrafta.

Bare ved at elevene går sammen og kjemper mot skolesystemet, kan skolen bli bedre for elevene.

Karakterene er noe av det viktigste å reise kampen mot, fordi det preger hele livet på skolen. Elevene blir satt opp mot hverandre, blir behandla urettferdig og innpoda med at de er og blir dumme. Undervisninga blir kjedelig og stressende. Du skal ikke tenke sjøl, men pugge. Du lever i stadig redsel for uforberedte prøver og dårlige karakterer.

Til dem som allikevel ikke tør å gå mot karakterene fordi de er redde for hvordan det da skal fungere, vil vi si: Dere

tenker som mannen som ikke tørte å trekke ei råttan, værkende tann fordi han lurte på åssen det ville bli å tygge med ei tann mindre i munnen!

Det er jo nettopp for å forandre skolen vi vil ha bort karakterene. En skole uten karakterer vil bli en bedre skole for elevene.

— Gjør skolen interessant — vekk med karakterer og tvang!

— Brenn karakterbøkene!

— Boikott eksamen!

LEVER PÅ

Hva mener ungdomsskoleelevene om karakterer? Det spørsmålet er det bare en måte å få svar på. Så vi i Røde Garde tok med oss blokk og blyant og fotoapparat og dro til Hersleb skole i Oslo. Elevene flokka seg rundt oss – noen var for karakterer, noen mot, og noen var usikre, men alle var veldig interessert i å diskutere dette. Ingen tvil om at karakterene opptar elevene sterkt, og er noe de merker hver eneste skoledag!

Ja, interessen var så stor at skoleledelsen tydeligvis mente det var nødvendig å passe litt på. En lærer kom bort til oss og sa at vi skulle hatt inspektørens tillatelse til å spørre elevene. Hvorfor? Fordi intervjuer skapte uro blant elevene og gjorde dem så herda i holdningene sine!

Men læreren skjønnte at han ikke kunne nekte oss å snakke med elevene, så han nøyde seg med å be elevene tenke seg godt om før de svarte...

DE ER URETTFERDIGE; VITE HVOR VI STÅR

vi ikke lov og det er jo der vi trenger mest hjelp.

– Jeg synes vi skulle få lov å gjøre prøvene to og to sammen, sier Grete, da kunne vi hjelpe hverandre for det den ene ikke kan, kan ofte den andre. Astrid er ikke enig: Da ville det jo ikke være oss sjøl som gjør det, mener hun. – Jammen det hadde vært mye mer rettferdig, sier de fleste andre og Astrid må nikke: Jo, i enkelte ting hadde det vært fint.

– Men er karakterene rettferdige? spør vi. Nei, kommer det i kor. Bare Monika synes det er bra i klassen hennes.

– De som pleier å få meget, får det bestandig, sier Heidi, og de andre nikker – og de som er

dårlige får alltid dårlig, sier en. – Det er urettferdig, sier en annen. – De frøken liker best får gode karakterer, sier Anita og blir støtta av de andre fra klassen hennes. Det blir litt diskusjon om dette, noen mener at skussmål hadde vært bedre enn karakterer, mens andre synes skussmål bare er tull, men de fleste mener at karakterer i orden, er dumt. – Bare du har glemt ei bok noen ganger, får du nedsatt ordenskarakter, og det er gærnt, sier Astrid.

Men sjøl om karakterene er urettferdige, mener jentene at elevene må ha karakterer for vite hvor de står.

NOE FORBANNA HERK

– Hva er det dere gjør for no' her? spør en gutt og prikker oss på ryggen.

– Vi er her for å høre hva ungdomsskoleelevene mener om karakterer, sier vi.

– Noe forbanna herk! kommer det kontant. Hva

skal jeg med karakterer i botanikk 'a? Jeg skal bli sjømann, jeg! Nei, vi skulle ikke hatt karakterer i det hele tatt. I dag har vi hatt prøve i botanikk – jeg svarte på 2 av 17 spørsmål, jeg!

KARAKTERER ER BRA

– Synes dere det er ålreit å ha karakterer?

Vi griper fatt i to jenter som forsvinner ut av skolegården i storefri.

– Jeg synes karakterer er bra for da får vi vite hvor vi står hen.

– Ja, også kan foreldre se at vi virkelig gjør lekser, og ikke bare sier at vi gjør det.

– Blir det ikke dårlig samarbeid mellom elevene når dere skal måles mot hverandre?

– Nei, vi synes ikke det. Når det er noen som ikke har lest før en prøve, får de alltid hjelp av noen som har forberedt seg godt. Også pleier vi ofte å høre hverandre to og to før prøvene.

VI BEKLAGER

Redaksjonen beklager at filmen med bilder til intervjuene med elevene på Hersleb skole er blitt ødelagt. Vi viser til annonsen på side 4 om at Røde Garde trenger fotograf!!!

VEKK MED KARAKTERERER OG TVANG – GJØR SKOLEN INTERRESANT

KARAKTERER ER URETTFERDIGE!

Karaktersystemet favoriserer elever fra familier med god økonomi og bolig, og et intellektuelt miljø. Læreren holdning til eleven vil prege kraktersettinga. Elever som har fått dårlige karakterer straffes med de dårligste jobbene og kommer bakerst i køen for videre utdanning.

KARAKTERER ØDELEGGER UNDERVISNINGA

Ungdommen er lærevillig, interessert seg for samfunnet rundt seg og vil tenke sjølstendig og danne seg egne meninger. På grunn av karaktersystemet blir undervisninga lagt opp slik at elevene fort og ukritisk skal lære mest mulig av pensum. Målet er å være flink til å pugge, og ukritisk gulpe opp læreboka under prøver og eksamener. Samarbeid er fusk. Du skal konkurrere med kameratene dine om de gode karakterene. Når du går fram, blir eleven på nabopulten satt ned i karakter.

KARAKTERENE ER PISKEN

Karakterene henger over elevene for å lokke og true dem gjennom en skole de hater. For store klasser. Et

udemokratisk og umenneskelig reglement. Rektorer og inspektører som behandler elevene som drittunger. En dårlig undervisning, der borgerskapets verdensanskuelse hersker. Noen skal fratas sjølrespekten og læres til å bli tapere. Noen skal fostres til å strebe seg oppover.

OPPRØR I UNGDOMSSKOLEN

Vi må se på bråket i ungdomsskolen som et regelrett opprør. Det er en rettferdig og riktig reaksjon på den undertrykkinga ungdoms-

skoleelevene blir utsatt for på et utall av områder hver eneste dag. Rød Ungdom stiller parolen: Vekk med karakterene! Det er et svar på all misnøyen og alt det spontane opprøret blant ungdomsskoleelevene om en skole de hater.

UNGE HØYRE

Røde Garde har intervjuet nestformannen i Unge Høyre. Han forsvarer varmt dagens karaktersystem. Når vi går han i mot og konfronterer han med hvordan karaktersystemet virker på undervisninga og elevene, går han aldri inn på våre

argumenter, men prater rundt om AP's skolepolitikk og sentralisering.

Men to ting går klart fram:

Unge Høyre ønsker en skole som fostrer tapere og noen få vinnere. Unge Høyre forsvarer kapitalismen, og da ønsker de en skole som skiller ut og fostrer de framtidige herskerne som skal utbytte og undertrykke arbeiderklassen. Og som setter taperstemplet på, og kuer dem som seinere må selge arbeidskrafta si for å leve.

UNGE HØYRE: KARAKTERENE ØDELEGGER IKKE UNDERVISNINGA – DE ER EN HJELP FOR ELEVENE!

Høyre er kjent som varme forsvarer av mest mulig karakterer. Overalt der det kommer på tale å droppe karakterer i enkelte fag eller på enkelte skoletrinn, går Høyre i mot. Røde Garde har intervjuet Terje Svabø, nestformann i Unge Høyre, for å finne ut om Unge Høyre står på den samme linja. Og det gjorde de.

RG: – Kan du si litt om Unge Høyres standpunkt til karakterer i skolen?

– Vi har programfesta at vi er for karakterer. Dette ikke helt betingelsesløst, men at vi ikke ser noe bedre system enn karakterer i skolen i dag. Vi står på linje med elever, foreldre og ansatte i skoleverket.

RG: – Det er ikke riktig å si at dere bare på visse betingelser går inn for karakterer i skolen. I høst hadde «Ekstra», avisa deres, et varmt forsvar for karakterene da Oslo skolestyre kom med et utspill som dere mente undergravde dem.

– Det var fordi det kom et rundskriv, ikke fra skolestyret, men fra administrasjonen, hvor det ble sagt at man kunne droppe karakterer i enkelte fag. Vi sa at dette måtte behandles i de besluttede organer.

Men du har helt rett i at vi står på karakterer.

«KARAKTERENE NØDVENDIG RETTESNOR»

RG: – Kan du begrunne hvorfor dere mener karakterene er nødvendige og fungerer positivt og bra i skolen?

– Vi tror at karakterene er en nødvendig rettesnor for at elevene skal vite hvor de står i det enkelte faget, vi tror også det er nødvendig for videre opptak.

RG: – Men karakterene tvinger elevene til å konkurrere mot hverandre. Samarbeid er lik fusk. Karakterene blir satt etter en normert skala: noen skal alltid ha dårlig, samme om de sliter og jobber og gjør framskritt.

– Ja, den normerte skalaen har jo enkelte misforstått og overført til den enkelte klasse, og det synes jo vi går helt for vidt. Poenget er at et eller annet utvelgelseskriterium er en nødt til å ha. Det får du før

eller senere allikevel. Du kan ikke ha et system hvor du ikke har noen som helst utvelgelse.

«VALGFRIHET»

RG: – Men karakterene er jo mye av grunnlaget for hele pedagogikken skolen bygger på. Målet med skolegangen er å få gode karakterer. Undervisninga må være stramt pensumretta. Elevene skal ikke tenke sjølstendig, men gulpe opp igjen mest mulig av pensum. De skal ikke samarbeide, men konkurrere.

– Dokker i Røde Garde har en egen måte å intervju på. Vi har gått kraftig ut både i Unge Høyre og på Stortinget mot den sentraliseringa og ensrettinga som skjer i vårt skoleverk. Og vi forutsetter mye større valgfrihet innen skoleverket, og dermed ville vi få bukt med de problemene du argumenterer med. Det er jo Arbeiderpartiets sentraliserende skolepolitikk som er skyld i de tendensene du peker på, ikke Høyres syn på karakterer.

RG: – Om skolen ble aldri så desentralisert og det var aldri så mange valgfag, så

vil elevene bli urettferdig behandla, bli pressa til strebing, få knekt sjøltilliten og sjølstendigheten så lenge karakterene henger over dem som pisen og pokalen og undervisninga blir drevet deretter!

KARAKTERENE IKKE PISKE

– Nå må dere forsøke å forstå oss, i Røde Garde og i Rød Ungdom. Elevene oppfatter ikke dette som noen pisk. Elvene oppfatter dette som et nødvendig hjelpemiddel som de gjerne vil ha.

RG: – Vi vet at det er undersøkelser hvor flertallet av de spurte sier ja til å beholde karakterene. Men vi tror disse elevene oppfatter karakterene som et nødvendig hjelpemiddel. Elever trekker fram uendelig mange ting de hater med karakterene. Men karakterer har vi alltid hatt, og mange er redde for hvordan skolen skal fungere uten dem.

– Det er din vurdering som vi ikke er enig i. Det overrasker deg kanskje ikke.

Sosialistisk Ungdom for karakterer.

«Kamp»-programmet til Sosialistisk Ungdom har et avsnitt om karakterer og vurdering. Dette åpner med å trekke fram den urettferdigheten og undertrykkningen karakterene fører med seg. Du venter da at konklusjonen skal bli at dette må vi sloss mot! Men dengang ei! De sier derimot at «karakterer og eksamen er nødvendig i det kapitalistiske samfunnet». Det må bare «reduseres i omfang så mye som mulig». «Kravet om tregradert karakter-skala er et riktig krav».

Begrunnelsen er at det er bedre at skolen vurderer den framtidige arbeidskrafta enn at næringslivet gjør det. Akkurat som de sier at det er bedre at byspolitiet juler opp ungdommen enn at private vaktkorps skal gjøre det.

«Sosialistisk» Ungdom mener at om bare skolen setter karakterer på ungdommen, så gidder ikke kapitalistene bry seg om opptaksprøver eller undersøkelser av dem som søker jobb.

I dag har skolen karakterer. Allikevel utvikles stadig mer omfattende opptaksprøver, undersøkelser og intervjuksjemaer på bedriftene for å plukke ut den arbeidskrafta de ønsker seg. Dette gjør klassefienden helt uavhengig av om elevene lider under karaktersystemet eller ikke.

«Sosialistisk» Ungdom nekter å reise kampen mot en del av den hardeste undertrykkningen av skoleungdommen. Hvis vi bare lar karakterene være i fred, så håper de at klassefienden skal være litt snillere med oss når vi søker jobb!

GJØR SKOLEN INTERESSANT VEKK MED KARAKTER OG TVANG!

Leserinnlegg:

Hvordan ta inn elevene på yrkesskolen hvis vi ikke har karakterer?

Jeg er veldig enig med Røde Garde når dere i siste nummer trekker fram hvordan karaktersystemet splitter elevene og ødelegger undervisningen. Likeså er jeg enig i at det er urettferdig at de med de beste karakterene — «de flinke» — alltid skal komme først i køen ved de skolene og studiene det er konkurranse om.

Men det er ett spørsmål dere ikke gir noe svar på. Det er i dag for få elevplasser ved yrkesskolene, og lukkede studier ved universitetene. Ungdommens holdning til dette må være å kreve nok elevplasser, for at all ungdom skal kunne ta den utdanninga de ønsker. Men samtidig veit vi at under kapitalismen styres skoleverket etter kapitalens profittjag, ikke etter folkets behov. Derfor vil det sikkert ikke bli sånn at all ungdom fritt kan velge den utdanninga de ønsker. Og da må det jo i

praksis være en metode for å plukke ut de som skal komme inn på de linjene og skolene det er for få plasser på.

Og da mener jeg at det som må være mest rettferdig er at alderen avgjør hvem som skal komme inn. De som er eldst kommer først inn. Og da veit de som er yngst, og som ikke kommer inn, at om de venter et år, vil det bli deres tur. Da er det ingen som for alltid blir stengt ute fordi de har for dårlige karakterer, eller fordi de er uheldige i loddrekning.

Samtidig må vi ved et sånt system kreve at staten skaffer arbeidsplasser til de som venter på tur, sånn at de ikke går arbeidsløse med all den djæveskapen det fører med seg.

Sigrd

Vi oppfordrer leserne til å skrive hva de mener om dette.

Red.

Slå til mot kvinnefor

— Nei til salg av kvinnekroppen! — Kamp mot pornomafiaen! Disse slagordene blei ropt taktfast av ca. 250 folk som hadde samla seg rundt det kjempe-messige pornobålet på Egertorger i Oslo torsdag 6. oktober.

Aksjonen var lagt til ei tid da folk var på vei hjem fra jobben, og på et av Oslos travleste torg. Ei jente som holdt appell måtte gjenta den tre ganger fordi det stadig kom strømmende nye folk til bålet.

Det var ved halv fem tida at porno-sjappa «Six-shop» på Grünerløkka blei storma av porno-motstandere og ribba for alt som var av pornoblader og filmer. I det jentene forlot butikken med bæreposer fulle av møkka, kom pornosjappas hjelpegutter løpende fra butikker som lå ved siden av. Men jentene forsvant på et blunk, og det var umulig for porno-folka å ta opp jakta. I stedet ringte de til politiet, og det tok purken bare et par minutter før de var på pletten. Men da var jentene allerede på vei til Egertorget, der pornoen skulle brennes. — Og det blei et gigantisk bål! Det samla seg stadig flere folk rundt bålet, og det var stor stemning. Appellen som blei holdt måtte gjentas 3 ganger. Diskusjonene gikk ivrig. Folk som aldri hadde sett hverandre før, sto nå i grupper og prata om hvor bra aksjonen var. Det blei ropt slagord mot porno, og forbi-passerende ble med på å

rope. Da det blei lagt på en ny ladning blader — og bålet blussa kraftig opp — jubla folk.

POLITIET GÅR AMOK

Politiet som hadde måttet forlate Grünerløkka med uforrettet sak, hadde igjen fått problemer. Hvordan skulle de få løst opp aksjonen når det bare blei flere og flere folk? Ved hjelp av en megafon ga de folk beskjed om at alle som «ikke hadde noe på Egertorget å gjøre» måtte forlate stedet, ellers ville de bli arrestert. Folk bare lo, og sjøl om det var over 40 purk, greidde de ikke å få spredt folk.

Fortvilet jagde purken folk som var på vei fra jobben ned til T-banen, og hadde forståelig nok problemer med å finne ut hvem som «ikke hadde noe på torget å gjøre». Da ei jente skulle avslutte appellen sin, blei hun tatt med av to purk. Folk ropte slagord mot politivold, og en eldre fyr ropte forbanna at purken var verre

enn i USA. En politibil rygga inn i folkemangden og holdt på å kjøre ned en fyr. Da gikk purken helt amok, en politimann styrtet ut av bilen, grep fatt i fyren de hadde kjørt inn i beinet på og tok ham med seg.

«SLIKE AKSJONER MÅ VI HA FLERE AV!»

Diskusjonene fortsatte i flere timer, og støtten til aksjonen var utvetydig. Slike aksjoner må vi ha flere av, sa de fleste Røde Garde prata med. Og videre — folk måtte sjøl gå til aksjon mot pornoen, ellers ville ingenting bli gjort. Det blei også klart for alle hvilken side purken sto på: De arresterte folk som demonstrerte mot ulovlig og kriminell virksomhet, og var ingenting annet enn pornomafiaens forlengede arm og gode beskytter. Men var det kanskje mange som syntes at det var å gå vel langt når pornoen blei rappa fra butikkene? Nei, slett ikke. Porno-mafiaen måtte knekkes, butikkene deres skulle tømmes gang på gang helt til vi kunne få slutt på griseriet deres!

PORNO-MAFIAEN TJENER FEITE PENGER PÅ Å SELGE KVINNEKROPPEN

Store penger blir investert i pornobransjen, og vi ser at

stadig nye blader dukker opp. A selge kvinnekroppen gir god profitt. I det siste er det blitt mer og mer av såkalt «barne- og dyresex». Det er ikke lenger nok å vise fram bare kvinnekropper og å utnytte grupper som de homofile på det groveste. Nei, nå blir 10-årige jenter tatt i bruk, og bilder av kvinner som blir voldtatt av griser er god geskjeft.

Blader som Nye Alle Menn, Kriminal Journalen, Aktuell Krim og det nye bladet Ekspres, er alle varianter over det samme tema: Pornografi og råskap. Med borgerskapets systematiske kvinneforakt som bærebjelke hoves profitten inn.

PORNOEN SKAL ØDELEGGE FORHOLDET MELLOM JENTER OG GUTTER

Unge jenter som kom forbi Egertorget og fikk høre at det var pornobål, lyste opp: «Å, ja dette støtter vi,» var refrenget. Og «Endelig er det noen som tør reise kampen mot denne skitne virksomheten.»

Pornoen er den groveste form for kvinneforakt. Kvinnekroppen blir trukket ned i søla og tråkket på. Men skal læres opp til å se på kroppene våre som en «bruk og kast»-vare. Vi gjøres usikre og flau, og sex-

akten:

presset jages opp hos unge jenter. Samlivet mellom jenter og gutter grises til, og vi skal overbevises om at det bare er kroppen vår som er noe verdt, så den bør holde de riktige målene!

VI NEKTER Å LA KVINNEKROPPEN VÅR BLI SOLGT AV PORNOSPEKULANTER!

Nå vil vi ikke lenger finne oss i denne trakasseringa. Vi skal ta opp kampen mot pornospekulantenes salg av kvinnekroppen. Det har vært en del vellykkede aksjoner mot porno-forhandlere

Men ennå er lagrene deres fulle av griseriet, ennå finnes det filmer som kjøres i bakrommene deres, ennå driver disse haiene kopler-virksomhet som de tjener massevis av skitne penger på.

Vi skal tømme sjappene deres — og lagrene — gang på gang. Disse svina skal ikke få gjøre penger på salg av kroppene våre. De skal ikke lenger få leve i fred et øyeblikk. Jenter skal brenne porno. Vi skal rive ned alle plakater med kvinne-diskriminerende bilder. Vi skal kreve at Narvesen-kioskene ikke skal kunne selge mer eller mindre pornografiske blader. Vi skal reise en storm mot pornoen!

Jenter, gå til aksjon. Vi skal vinne denne kampen!

LA PORNOBÅLENE FLAMME

«Skulle vært mye større bål!»

— Jeg er ikke mot porno først og fremst fordi jeg veit at det er min egen og alle kvinners kropp som blir lagt ut som salgsvare. Jeg er mer bekymra for det voldsomme sex-presset ungdommen blir utsatt for og som pornospekulantene gjør seg feite på.

— Trur du det blir spredd mye pornografi blant ungdom?

— Ja, det er jeg helt sikker på. Her om dagen fant jeg det mest groteske sex-bladet jeg har sett noen gang i skrivebords-skuffen til dattera mi som er i begynnelsen av ten-åra. Mange av bladene som blir spredd nå handler jo om mennesker og dyr og små jentunger!

Noe av det verste er at det blir spredd i så stort omfang. Jeg føler meg faktisk reint ille til mote bare jeg skal gå i kiosken sammen med den yngste sønnen min — du kan jo ikke gå inn i en butikk uten at nakne og halv-nakne jenter smiler til deg fra alle kanter.

— Hva synes du om slike pornobål?

— Kjempeflotte!
— Trur du de har noen betydning for kampen

mot pornoen?

— Det er jeg helt overbevist om at de har. Hadde noen kommet og spurt meg om jeg ville være med å gjøre noe i kampen mot pornografien nå, så tror jeg jeg ville svart ja! sa tobarnsmora og gav 50 kroner til Kvinnefronten!

— Hva synes du om aksjonen?

— Vi spør ei ung jente som med et lurt flir om munnen ser på at råttenskapen går opp i flammer.

— Ålreit med bål — det skulle bare vært mye større!

— Jo, dette er jeg i hvertfall enig med muter'n om — pornobål er bra saker!

Vi haker tak i en ung kar for å høre hva gutta mener.

— Fin aksjon! Jeg er sjøl i militæret nå, og der flyter det av porno. Og en ting er sikkert — det ville være en grov omgåelse av sannheten å si at ofiserene gjør det de kan for å slå ned på det reaksjonære synet på kvinnekroppen!

Ingen tvil om stemninga på Egertorget, nei. Blant de rundt 250 tilskuerne måtte det være minst 248 tilhengere av pornobål. Men en av de to traff Røde Garde. Vi var egentlig ikke så overraska over svarene vi fikk da vi fikk sett litt nærmere på karen. Han kunne vel være i 18–19 års alderen, bar en kledelig blå «cap» og hadde utstyrt seg med et digert merke på venstre jakkeslag: «Med USA for frihet».

— Hva jeg synes om aksjonen?

— Jeg mener nå det finnes en av- og på-knapp, jeg da. Det blir som med TV-en — de som vil se på

får få lov til det, de andre får bruke av-knappen. Dessuten så må det vel finnes mer parlamentariske måter å gå mot pornografi på enn å opp-tre som pyromaner! Ikke nok med det — etter det jeg forstår er bladene stjålet (stemmen sprekker når han går i fistel) — disse pikene respekterer jo ikke en gang den private eiendomsretten!

Før Steinar Gilje går lover vi «anti-pyromanen», forsvareren av den private eiendomsretten og parlamentarismen at vi skal ta med at han ikke leser porno sjøl — og en ting til — han vil ikke i «arkivet»!

Hans Petter Paulsen heter «Aktuell Rapport». Paulsen var også tilfeldigvis (?) til stede på Egertorget mens pornoen brant. For et par år sia lot Paulsen seg intervjuet av «Kriminaljournalen» om hvordan han eksperimenterte med å lage sprengstoff. Bladet ble trukket fra handelen da foreldra hans fikk greie på intervjuet med sønnen.

Etter at politifolkene har dratt, står 4 konstabler tilbake som har til oppgave å overvåke at «ro og orden» blir opprettholdt på Egertorget. Vi våger oss bort til de fire staute kara og spør om de liker å være med på slike aksjoner?

— Liker og liker, begynner en av dem, men blir fort satt på plass av en kommandantspire: «No comments! — Det er engelsk!»

— Hvor mange var det av dere her?, prøver vi oss en gang til. Samme plata nok en gang: «No comments. Skal du ha noen pressekonferanse får du snakke med sjefen på Møllergata 19.»

For å gardere oss mot akkurat det svaret, spør vi på nytt:

— Hva dynes du om salg av kvinnekroppen?

Etter hvert hadde det samla seg en del mennesker for å høre på intervjuet, og ingen av oss trudde helt våre egne ører når vi på dette spørsmålet fikk svaret: «Snakk med sjefen på nr. 19»!

2. Verdenskrig i Tyssedal:

PLAN OM Å SPRENGE RØRGATA TIL KRAFTSTASJONEN LAGT PÅ IS AV NKP-LEDELSEN

rode garde
korrespondent
ODDA

Alf Kindem fotografert sammen med kona si hjemme i Tyssedal.

Alf Kindem fra Tyssedal var 14 år da krigen braut laus. Han deltok aktivt i motstandskampen hele krigen under ledelse av NKP på stedet. Faren satt i ledelsen for NKP der, og blei skutt av nazistane i '43. Etter krigen vart Alf Kindem valgt inn i kommunestyret for NKP. I 1960 braut han med NKP. Han har i mange år sete som styremedlem i foreninga på Nitriden. I dag er Alf Kindem en nær venn av AKP (m-l).

— Korleis var NKP og KU sin styrke her på staden før krigen?

— Dei hadde stor støtte her inne før krigen. Vi hadde eiga lokalavis «Hardanger Arbeiderblad». I avisa trykte vi før krigen artikler av Dimitrov (kjent anti-fascist og kommunist, vart mellom anna stilt for retten for riksdagsbrannen i Tyskland) og Stalin om kampen mot fascismen. KU eigde eit stort hus som i dag vert nytta som hotell. Pga. ung alder huskar eg ellers lite fra den perioden.

UNGDOMMEN RASKT ORGANISERT I MOTSTANDSKAMPEN

— Korleis vart arbeidet organisert da krigen braut laus?

— I Tyssedal kom vi raskt i gang med arbeidet. Etter en måned var illegale grupper organisert. Partiet la ned KU, medlemmer av KU vart enten med i partiet eller arbeidde for partiet. Her på staden satte partiet kamerater på arbeidet med ungdommen. I Tyssedal hadde vi raskt bygd to slike

JERNBOLTER I ALUMINIUMBADA

— Kva former for sabotasje dreiv dere?

— Fabrikkane i Od-da/Tyssedal var delvis i full gang under krigen og produserte viktige varer til den tyske krigsindustrien. I Tyssedal produserte vi aluminium. Å sabotere og stoppe denne industrien var viktig som eit middel til å stoppe tyskarane. Eg fekk ein dag beskjed om å samle dynamitt. Vi hadde fått beskjed sentralt fra at vi måtte gjøre oss klar til å sprengje rørgata til kraftstasjonen. Det ville lamme alle fabrikkane her i området. Eg jobba på eit tyskeranlegg her, og fekk dynamitt nok av basen. Så kom kontrabeskjed fra NKP-leiinga, aksjonen måtte stoppes. Dynamitten vart oppbevart til etter krigen, da vart den nytta til fredssalutt. Dette er nokså betegnande for dei gale linene til NKP under krigen.

Men vi dreiv og andre former for sabotasje. Aluminiumen som kom fra Tyssedal var av dårleg merke. Aluminiumen skal ha så lav jernkonsentrasjon som råd, ellers er den dårleg. Vi gjorde det vi kunne for å lage dårlege varer, metoden var å kaste store jernbolter i aluminiumsbada.

LINJE MOT FOLKEKRIG

— Korleis skaffa dere våpen?

— Før tyskarane kom inn hit, kom det oppmoding til befolkninga om å melde seg til vaktteneste mot tyskarane, ein stor del av kommunistane meldte seg som vakter og vi fekk utlevert våpen. Så tok vi våpna. Desse våpna nytta vi lite, kun til forsvar for oss sjølve. Det var ikkje noko line for partisankrigføring, for at folket måtte kjempe med våpen i hand mot okkupantane.

Til tross for ei line mot partisankrig og at det var idrettsstreik, dreiv vi fysisk fostring under krigen. Dette i form av forskjellig mosjon, skiturar osv. Vi arrangerte og eit illegalt boksestevne i Øystese, og der var eg dommar. Dette sveiste oss saman og heldt kroppen i form.

«LILLE MOSKVA»

— Korleis forsøkte nazistane å få ungdommar til hirden?

— I Tyssedal ga dei tidleg opp å få ungdommar inn i hirden, kor nazistane viste seg fekk dei ei kald skulder fra folket her. Nazistane ga Tyssedal navnet «Lille Moskva», det talar for seg sjølv. I Od-da var dei meir

frampå, dei viste film og oppfordra ungdommen til å gå dit. Ellers lovte dei ei trygg, feit framtid for dei som slutta seg til Hirden.

NKP SVEIK FOLKET

— Kva meiner du var dei største feila til NKP under krigen?

— Det er toppledelsen i NKP som står ansvarleg for dei feila til NKP som fekk katastrofale følgjer, NKP-medlemmer over heile landet deltok aktivt i motstandskampen.

For det første må vi lære av feila før krigen. NKP var ikkje innretta på illegalt arbeid, derfor var det lett for nazistane å ta store deler av organisasjonen. I dag ser vi hvordan AKP (m-l) har lært av dette. Borgarskapet sine angrep på sikkerhetslina til partiet må svarast med enda strengare sikkerhet i alle m-l organisasjoner.

For det andre hadde ikkje partiet ei line for folkekrig. NKP valgte heller ei feig passiv line som sveik folket. Ledere som måtte gå i illegalitet på ein bondegard blei heilt passive. Dei illegale gruppene her måtte samle penger og mat for å halde liv i desse. Dermed gjekk også desse gruppene i passivitet på mange vis. I ein ny verdenskrig må alle organisere seg slik at dei kan drive ein bevegelig folkekrig og ikkje sitte hjelpelause på ein gard Sør-fjorden.

UNGDOMS-ORGANISASJONEN LAGD NED

Ein annan feil var at NKP la ned ungdomsorganisasjonen. Den skulle heller ha

vorte styrka. Det er ungdommen som må vera drivkrafta i folkekrigen, det er svært viktig for Raud Ungdom å få ungdommen med seg mot krigen. Dette arbeidet må vere styrke. Ungdommer over heile verda har stolte anti-imperialistiske tradisjonar, Azania er eit klart døme på det. Solidaritetsarbeidet er ein viktig del av kampen mot krigsforebuingane. Sommerleirene deres i sommer viser at dere er kommet langt. Gjennom revolusjonært ungdomsarbeid vil dere vinne ungdommen, og vinner vi ungdommen, skal vi og vinne krigen.

200 MEDLEMMER I KU

— Kva var grunnen til den store støtta til NKP som viste seg etter krigen?

— Etter krigen var det 200 medlemmer i KU her i Tyssedal. Det budde omlag 1500 menneske her. I Od-da var KU og stort. I kommuniststyret hadde NKP 14 representantar og ordfører.

Den store støtta fekk vi for det vi gjorde av aktivt arbeid under krigen. Kommunistane var den einaste organisasjonen som turde stå fram og gjennom det vi dreiv av aktivt arbeid, fekk folk stor tillit til oss. Hadde vi hatt ei line for folkekrig, ja da hadde heile folket vore med oss.

Men KU sin støtte falt fort

sammen, feila i partiet fekk store utslag. Klassekampen vart lagt på hylla i ungdomsorganisasjonen. Nokre få var på studierisikler og las «leninismens problemer», men organisasjonen vart aldri nokon kamporganisasjon.

GÅ INN I RAUD UNGDOM

— Har du nokre råd å gi til ungdommen i dag?

— Til dei som les dette intervjuet, og som ikkje er med i Raud Ungdom, vil eg seie: Vi går mot ein ny verdenskrig. Raud Ungdom under ledelse av AKP (m-l) er dei einaste som gjer det vi ikkje gjorde under krigen. Som i 1940 kan vi heller ikkje i dag stole på det norske forsvaret, det er gjennom folkekrig at okkupantane skal kastas på dør. I Vietnam vann folket, utan partiet ville dei ikkje ha klart det. Du må gå inn i Raud Ungdom å kjempa med dei som verkeleg ønsker rettferd og fridom, det gjer Raud Ungdom og det gjer du.

Til Raud Ungdom vil eg seie: Lær av våre feil. Studer marxismen-leninismen, og stol på ungdommen. Om dere kjemper for ungdommens interesser gjennom harde aksjoner, vil ungdommen slutte opp om dere.

Korrespondent,
Od-da

GRENZZONEN-BESCHEINIGUNG		Grenzzone West		GRENSEBOERBEVIS		Grensezone Vest		Nr. 3371.	
Polizeidirektor/Lensmann in		Tynes.		Politimesteren/Lensmannen i					
Inhaber dieser Grenzzonen-Bescheinigung,		geb. am 4/3 in		Innehaveren av dette grenseboerbevis		født den 1920. i		Tynes	
Johan Frøysland,		Tynes		Beruf: Snikker		Staatsangehörigkeit:		Norsk	
Yrke: Snikker		Nasjonalitet:		hat seinen/ihren ständigen Wohnsitz in:		Ugda.			
Tynes.		Tynes.		Polizei/Lensmanns-Bezirk:		Tynes.			
Diese Bescheinigung berechtigt zum Verkehr in folgenden Polizei-		Tynes.		Polizei/Lensmanns-distrikt:		Tynes.			
bezirken der Grenzzone West:		Tynes.		Diese Bevis gir innehaveren rett til å ferdes i følgende politi-		Tynes.			
Tynes.		Tynes.		distrikter i Grensezone Vest:		Tynes.			
Alle.		Tynes.		Ort:		Tynes			
Tynes.		Tynes.		Sted: Tynes lensmannskontor		Siegel		Tynes	
Tynes.		Tynes.		Datum: 20/10-1940.		Stempel		Tynes	
Tynes.		Tynes.		Datum:		Tynes			
Tynes.		Tynes.		Unterschrift des Polizeidirektors bzw.		Tynes			
Tynes.		Tynes.		Lensmanns		Tynes			
Tynes.		Tynes.		Politimesterens eller lensmannens		Tynes			
Tynes.		Tynes.		unterschrift		Tynes			

— Dette falske passet brukte Alf Kindem under krigen. Det blei blant annet brukt til å smugle folk over til Sverige.

Bygg Interesse organisasjon

røde garde
korrespondent
KRISTIANSAND

«VI KAN IKKE BARE LIGGE NED OG BLI TRÅKKA PÅ» — SOLDATER PÅ SKJOLD TIL AKSJON!

røde garde
korrespondent
SKJOLD

Soldatene på Skjold har nå sett seg lei på den tilfeldige og arrogante måten deres velferdssaker blir behandla på av befalet.

Et kompani måtte flytte troppene rundt i kaserna for å få plass til noen nye. Til tross for at soldatene hadde et greit forslag til hvordan dette skulle gjøres, sto sjefene på sitt. Det betydde bl.a. at en tropp måtte flytte ned en etasje for at troppen under dem skulle flytte opp, og at en tropp blei splitta på flere etasjer.

SOLDATENE GÅR TIL AKSJON

Kvelden før dette skulle skje blei plakater og veggviser mot flyttinga klistra opp på brakka. Det blei laga en transparent som blei hengt ut av vinduene dagen etter. De fleste soldatene var innstilt på å nekte å flytte, men da ordren kom blei noen tropper splitta og begynte å flytte. En tropp holdt ut. De samla seg på et rom, og krevde at soldatenes forslag skulle følges. Befal og enkelte soldater som ville tvinge seg inn på rommene til denne troppen blei hivd ut. Troppen holdt stand helt til det var helt klart at alle andre hadde gitt seg.

Troppen måtte innrømme nederlaget, men vedtok enstemmig en uttalelse som bl.a. slo fast at aksjonen var retta mot befalets holdning til soldatenes forslag og velferd. De sa også at neste gang var det ikke sikkert de ville gi seg. Denne korte «streiken» dreide seg om et prinsipielt kampspørsmål, sjøl om kravet var lite. Skal vi la oss trække på eller ikke? Troppen mente nei, og stadig flere soldater slutter opp om denne linja. Aksjonen førte til at befalet nå tenker seg om to ganger før de prøver seg, og at soldatene har satt seg i respekt.

UNDERTRYKKING AVLER MOTSTAND

Skjold Garnisonen i Indre Troms er en av de største, men mest isolerte militærleirene i Norge. Situasjonen for soldatene er spesielt hard her oppe. Ikke bare er det langt til det «sivile samfunn», men Skjold er berykta for streng disiplin, dårlig mat og forhold, harde forhold under øvelse osv. 2. bataljonen som holder til på garnisonen er kjent som «straffebataljonen».

Men undertrykking avler motstand — og kamptradisjonen er sterk her oppe. I fjor var det f.eks. en matboikott med 90% oppslutning som Soldatenes Interesseorganisasjon satte i gang. Aksjonen førte til store forbedringer på mannskapsmessia.

SOLDATENE TAR AVSTAND FRA POLITISK FORFØLGELSE AV HOVEDTILLITSMANN

Også på Skjold har befalet forsøkt å bli kvitt en «brysom» hovedtillitsmann. «Brysom» her betyr at han har tatt opp guttas krav, som 6–8 gratis hjemreiser og at Øhrn skal tilbake til Kongeskipet. Helt fra han blei valgt har befalet prata om «visse grupperinger» og hovedtillitsmannen blei baktalt av befalet fordi han var rød. Befalet i kompaniet hans er blitt orientert om «venstre-ekstremisten» og blitt bedt om å være spesielt oppmerksom på denne «faren».

Men troppen hans har reagert kontant mot denne kampanja. De har enstemmig vedtatt full tillit til ham, tatt avstand fra politisk forfølgelse og sagt at en avsettelse, f.eks. ved forflytning fra troppen, vil bli møtt med øyeblikkelige protester.

Dette er noen eksempler på kampen her oppe. Hver dag skjer ting som viser at soldatene vil slåss, som f.eks. det å nekte å utføre urimelige ordre. Og stadig flere organiserer seg i Soldatenes Interesseorganisasjon — det er en garanti for at kampen fortsetter.

Soldatkorrespondent, Skjold

Vi får stadig flere eksempler på hvordan Tillitsmannsordninga fungerer når en vil fremme soldatenes interesser. Stikkord er Kongeskipssaka og kampen mot de livsfarlige M6-lastebilene. Her kommer ei historie fra Kristiansand.

AVISINNLEGG OM KONGESKIPSSAKA

Eit ferskt eksempel på regelstridig framferd frå ein offiser kjem frå Sørlandet. Sjøforsvarsdistrikt (SSD). Hovudtillitsmannen for SSD skreiv eit avisinnlegg om kongeskipssaka som vart prenta i Fædrelandsvennen 22. juli. Der sto det mellom anna at 25 soldatar i leiren hans hadde skrive under på ei støttefråsegn til kongeskipsgastane. Vidare: «Vi skal samle inn flere postsekker med underskrifter til kongeskipsgastene. I Marvika har vi dannet en støttekomite for kongeskipsgastene for å få et langvarig og demokratisk støttearbeid. Soldater: Styrk støttearbeidet i tida som kommer!»

Dette var sjølsagt ikkje populært mellom stabs-offiserane. Men dei hadde ikkje lov til å gripa inn. Soldatar har full personleg ytringsfridom. Avisinnlegget fortalde heller ikkje om ulovleg verksemd. Hovudtillitsmannen skreiv ikkje at det organiserte støttearbeidet vart drive på militært område.

«DE ER EN FORBANNET LUS!»

28. juli vart tillitsmannen kalla inn til sjefen for SSD, kommandør Sars som var mektig vred for avisinnlegget. Tillitsmannen skreiv sidan ein rapport om kva sjefen hadde sagt. Her kjem utdrag frå denne rapporten: «De er en forbannet lus... Disse 25 underskriverne (han sikter til avisinnlegget) bruker De som nyttige idioter. De og Deres likesinnede hogger hodet av slike nyttige idioter når dere ikke har bruk for dem lenger. Jeg

har vært i land hvor deres likesinnede har hatt makten og sett det selv... Dere er hjernevasket alle sammen.»

OMBUDSMANNEN «KAN GODT FORSTÅ SARS' REAKSJON»!

Tillitsmannen sende rapporten til Ombudsmannen for Forsvaret. Kommandør Sars skreiv og ein rapport. Svaret frå Ombudsmannen var svært avslørande. Han skreiv ikkje eit ord om at ein soldat har personleg ytringsfridom. Derimot kunne han «godt forstå kommandør Sars reaksjon!» Han berre tykte det var vanskeleg å godta språkbruken til kommandøren.

Denne saka skal sjølsagt følgjast opp. Det viktigaste vi kan læra av ho, er likevel at det ikkje finst grunnlag for eit samarbeid mellom soldatar og offiserar i Tillitsmannsordninga.

Bygg Soldatenes Interesseorganisasjon!
Soldatkorrespondent

Innlegget er godt, og det peker på hva slags «tillitsmannsordning det er militærledelsen ønsker: Tillitsmennene skal være forsvarsledelsens talsmenn blant soldatene, og ikke omvendt. Men vi vil peke på at det er viktig for soldatene å gjøre noe med tillitsmannsordninga, stille kravet om at offiserene skal ut av tillitsmannsordninga, og at soldatene skal ha rett til å drive organisasjonen slik de vil, både med å innkalle til møter, diskutere de sakene de ønsker, og å spre aviser som soldatene lager.

Vi oppfordrer soldater og andre til å skrive og si meninga si om det er riktig å sette i gang med å forandre tillitsmannsordninga, eller om progressive soldater skal konsentrere seg om å jobbe med Interesseorganisasjon.

Redaksjonen

På Kongeskipet «Norge» var det i sin tid valgt 3 tillitsmenn — en for dekket, en for maskin og en for intendanturet. Nå er alle tre fjerna fra skuta! Etter å ha fjerna hovedtillitsmannen Stein Øhrn, regna vel skipsjefen med at det skulle bli «ro» ombord. Det gikk ikke slik. De to andre tillitsmennene la ned verva sine i protest, og gastene nektet å velge nye sjøl om skipsjefen trygla og ba om det og plutselig viste en fantastisk interesse for at gutta måtte ha talsmenn!

«VI HAR FOR MANGE DYKKERE HER FRA FØR!»

Den andre tillitsmannen som blei lempa av skuta, var dykker. Plutselig en dag fikk han beskjed om at det var mangel på dykkere i Horten og at de derfor trengte han bedre der. Da han kom til Horten blei han imidlertid møtt av måpende offiserer som kunne fortelle at de allerede hadde for mange dykkere!

INGEN DYKKER PÅ KONGESKIPET!

Ingen skal beskyldes forsvarsledelsen for å være smarte kjeitringer!

For at ikke avsettelsen av tillitsmannen som var dykker, skulle være altfor lett gjennomsluktig, fjerna de like godt den andre dykkeren ombord på kongeskipet også. Kongeskipet har med andre ord

vært uten dykkere i over 2 måneder. Og hvorfor er det dykkere ombord? Jo, fordi det har vært drukningsulykker på skipet før etter at gaster har falt, slått huet mot ripa, besvimt og gått på hodet i sjøen. I mangel av dykkere har det ikke vært kvalifiserte folk ombord til å hente disse opp av sjøen igjen. Dykkernes funksjon ombord er altså som livreddere — men hva spiller det for rolle når de samtidig er «bråkmake»? Vekk med dem — heller død enn rød!

FORTSATT INGEN TILLITSMENN PÅ «NORGE»

Til tross for at han var den eneste som hadde søkt

om å få være på Kongeskipet i vinterhalvåret, blei den tredje tillitsmannen forflytta for noen uker siden.

Da alle tre var fjerna var det klart for et nytt framstøt fra skipssjefen. Han innkalle til møte med gastene og ba dem velge nye tillitsmenn. En av de gjenværende gastene reiste seg da og gjorde det klart at det ikke ville bli valgt noen tillitsmenn før de tillitsmennene de hadde valgt var tilbake på skuta som tillitsmenn.

Kongeskipsgastene viser virkelig en rak holdning som må sette grå hår i huet både på kongen og forsvarsledelsen!

Rapport fra viseklubben «Lovisa» i Svolvær — landets eldste.

Viseklubben LOVISA ble startet ved Svolvær gymnas høsten 1968 etter mønster av den norske hovedstads-viseklubben DOLPHIN. Lovisa ble snart et samlingssted for ungdom som ville synge eller spille eller bare lytte. I en ellers kulturfattig by ble viseklubben et alternativ til kafeene med jukeboxene. De som opptrådte sang for det meste viser av Bob Dylan og Cornelis Vreesswijk. Amerikansk og svensk var gjevst, norske viser var det temmelig smått med.

ARRANGØRVIRKSOMHET

Tida gikk og det kom diskotek med dansegolv i byen. Lovisa fikk føle konkurransen. Antallet besøkende på visekveldene sank, og de gjenværende aktive drøftet situasjonen. Lovisa gikk over i en ny fase. Vi begynte som arrangører for popband og enkeltartist. En rekke grupper besøkte Svolvær. Vi kan ramse opp noen: Aunt Mary, Prudence, Shit Company osv. Dette viste seg å være en feilaktig linje av to grunner: for det første så ga disse gruppene ungdommen i Svolvær ingen viktig impuls med sine kommersielle døgnfluemelodier, for

kulturarbeidet. Vi begynte å få øynene opp for det stoffet som vanlige folk laga, det kunne være sketsjer, viser og dikt. Dette var en ny kultur — den hadde rot i virkelighet. Det var en kultur som sprang ut av ønsket om å få bo på heimsplassen, å få vei å, få beholde skolen. Vanlige folks krav, deres sorger og gleder, deres kamp for å slå tilbake monopolkapitalens grådige og griske fangarmer ble det som skulle komme til å gi den nye kulturen innhold.

HVA ER GRUNNEN TIL AT LOVISA HAR KLART Å BESTÅ I SÅ MANGE ÅR?

9 år er ingen høy alder, men det er en høy alder for en viseklubb. På denne tiden har en rekke klubber oppstått og gått under. Hildegunn

«Å SØNG E VÅRES VÅPEN»

det andre så var det spekulative artistbyrå i Oslo som skummet den økonomiske fløten slik at arrangørene i Svolvær måtte dekke underskuddene på arrangementene av sine egne lommebøker.

EEC-KAMPEN BLE ET VENDEPUNKT

Lovisa kom tidlig med i aktivt motstandsarbeid mot EEC: Klubben reiste rundt og underholdt på anti-EEC-møter, vi lærte å bruke kulturen politisk. Samtidig med at folk kjempa for sjølråderetten foregikk det en styrking av det lokale

Dybedahl, forkvinne i Nordnorsk Viseforum og medlem av Lovisa, har denne forklaringa på at en del viseklubber går nenedom og hjem: «Visemiljø/viseklubb er så mangt. Vi meiner at i mange tilfelle er viseklubbane med på å passivisere folk, storparten av medlemmane har berre tilhøyrarfunksjon. Med ein gong folk protesterer, tar standpunkt og seier fra om ting, blir dei skulda for politisk verksemd...» Dette er vel bortimot sannheten. Der som en klubb synger ei farlig vise, kommer borgerskapet og sosialdemokratene faren-

de og roper «SUFF HUFF AKP AKK O VE». Og det er et sørgelig faktum at en del klubber er blitt redde for hetsen og har valgt å legge ned viseklubben. LOVISA har møtt mye hets og møter stadig vekk rynking på nesen. Men vi spør oss selv. Hvem er det som hets? Hvem er det som rynker på nesen? Vi vet svaret, og vi vet at vi er på riktig vei når vi tar parti for den folkelige kulturen. Hildegunn Dybedahl sier videre: «Kva er situasjonen for Nord-Norge i dag? Vi ser at bygdene blir fråflytte, det er store problem i pressområda, få til-

bod til ungdom, arbeidsløse og vi har truselen om oljeboring utanfor Nord-Norge hengande over oss. Vi meiner at Nordnorsk Viseforum skal ta standpunkt, vi skal styrke lokalmiljøet, ikke berre visemiljøet. Vi må oppmuntre klubbane til å ta utgangspunkt i sitt lokale miljø, og bruke visa som ei meningsytring.» Og vi slutter oss til dette synet: Vi må ikke bli så nøytrale at vi ikke kan støtte vanlige arbeidsfolk i deres krav.

LOVISA I DAG

Ledelsen av LOVISA foregår etter allmøteprinsippet.

Avgjørelser tas i fellesskap. Vi har ett to timersmøte en gang i uka. Møtet er delt i to: Diskusjon og øving.

LOVISA har 13 medlemmer - alle aktive viseutøvere — i dag. På grunn av at vi ikke har eget klubblokale, må vi ha møtene hjemme hos medlemmene. Dette har ført til at vi har måttet begrense opptaket av nye folk. Men dette prøver vi å ta igjen ved å arrangere flere visekvelder, som er åpne for alle. Vi vil også legge vekt på å blåse nytt liv i visemiljøet som nå ligger på sotteseng.

Korrespondent i Lovisa.

TROILL TAMPEN

Året etter EEC-seieren arrangerte Lovisa den første visefestivalen — en grasrotfestival i ordets rette forstand — ikke en eneste kommersiell stjerne har vært engasjert til Troilltampen — kun amatører har opptrådt. Fra en spe begynnelse i 1973 med 14 aktører og 300 besøkende har Trilltampen vokst til 100 aktører og 1800 besøkende i 1977. Og langt over størstedelen av kulturstoffet som presenteres her er egenprodusert.

«KOR ER HAMMAREN EDVARD?»

Ønsket om å bruke mer lokalt og egetprodusert stoff etter EEC-seieren førte til stor aktivitet og ny giv i LOVISA. Dikt og vers av lokale skribenter ble tonesatt og nye viser ble skrevet. Den mest kjente visa fra LOVISA-miljøet ble uten tvil: Kor er hammaren Edvard? Av Jahn-Arild Skogholdt, med melodi av en av stifterne av Lovisa, Jack Berntsen. Høsten 1974 sang Jack Berntsen inn Edvard-visa og 50-milsvisa på plate-

selskapet MAI.

«MED HAMMAR OG HØTT»

Aktiviteten stilna ikke av etter at Edvard-visa ble kastet ut av Norsktoppens 5. plass. Det kom nye folk til og skrev nye viser. Lars Juvik Hansen, Kai Larsen og Herbjørg Wassmo skrev gode viser fra Nord-Norge, og det ble stoff til ei LP-platte: «Med hammer og høtt» som ble spilt inn på MAI våren 1976.

«DET E LYS LENGER FRAM»

I LOVISA sin plattform står det at vi skal arbeide for å verne om og gjøre kjent nordnorsk folkelig kultur. Det var vel dette Jack Berntsen hadde i tankene da han i oktober 1976 ga ut den første nordnorske viseboka «Det e lys lenger fram». Viseboka som inneholder 120 nordnorske viser ble gitt ut på Nordnorsk forfatterlag i Bodø. Det sier seg selv at en stor del av LOVISAS repertoar er hentet fra denne boka.

Ei moderne skillingsvisa om ka som heinte i Svolvær Ungdomsskole høsten 1976. © TEKST/MELODI: JAKK BERNTSEN

Ei moderne skillingsvisa om ka som heinte
 i Svolvær Ungdomsskole høsten 1976.
 © TEKST/MELODI: JAKK BERNTSEN

I nettenfem og -fjordi vart det
 vinnnen en vekkelig seir. Fa-
 sistan de vart slådd ne-de
 sku'kje ja reise seg meir!
 Let e'kje så lenge
 sia berre litt over hedre
 ai - men når vi
 høyr ka som heinte i Svolvær må vi
 sjør ka som fore-går

BALLADEN OM DE TAPRE ELEVAN VED SVOLVÆR UNGDOMSSKOLE

(Ei moderne skillingsvisa fra Svolvær høsten 1976)
Tekst/melodi: Jack Berntsen.

I nettenfemogfjordi vart det vinnnen en vekkelig seir Fascistan de vart slådd ned, de sku' 'kje' få reise se meir Det e'kje så lenge sia -berre litt over treuve år, men når vi høyr ka som heinte i Svolvær, må vi spørr ka som foregår.

Ved Svolvær ungdomsskole sett' elevan opp ei list før de ville protestere mot en lektor som e nazist. Og her sku visa ha shutta og aille vært glad og kry før at de unge hadde lest på lekse og ville slåss mot nazismen på ny.

Men vil du høyr ka som heinte? Å jöss å du slette tid Bestyrarn og nån av dosentan tok nesten nazistens parti. De kjørte ut i avisan og spurte kem som sto bak: «At ungdommen slåss mot nazismen — det er en alvorlig sak»

Ja sleipe heksemetoda lært av Herr Mac Carty blei tatt i bruk ved skolen «for å verne vårt demokrati» Det mått' vær de radikale som hadde lært de små tel å tru at nazismen den e farlig og den må vi kjempe mot nu.

Og «GUG» og «FAR med flere» de drog sine brunskjorte på Nu sku kommunistan få smake, det va nok di som hadde tvinga de små. Men politiet de tok ikke saka tel tross før bestyraren sett brøl. Det va nok som vanlig folk tenkte at elevan sto bak lista sjøl.

Ja her ska visa einde, vi ser kem som støtta kem. Og vi kann gled oss over at elevan tok seiern hjem. En blomst tel de tapre elevan som blei utsport og kailla før ramp. Vi e stoilt over aille de unge som går mot nazismen tel kamp.

CLAPTON OG BOWIE: SAMLAR STEMME TIL NY-NAZISTANE!

Nokre rocke-stjerner fer opp som eit stjerneskot for sidan å havne pladask på magen og ingen høyrer sidan noko til dei. Andre held seg høgt på rocke-himmelen år etter år. Over store delar av verda kjenner ungdom namna deira og går til plateforetningane for å høyre og kjøpe platene deira. Den ideologien dei sprer gjennom platene og oppførsla si når ut til store ungdomsmassar.

Eric Clapton og David Bowie er to slike rocke-stjerner.

Eric Clapton har vore med i rocke-sirkuset sidan første halvparten av sekstiåra. Han har vore med i grupper som Yarbuds, og John Mayall Bluesbrakers. Men verkeleg kjent vart han då han saman med to andre starta gruppa Cream. Ginger Baker som var trommeslagar i gruppa har seinare omtala han som «a moneymaking machine». Sidan var Clapton med i gruppa Blind Faith, ei gruppe som skulle vere ei supergruppe med kremen av rocke-musikarar på den tida. Denne gruppa fekk ein enorm PR i alle slags blader, men vart likevel oppløyst.

Sidan den tida har Clapton for det meste drive for seg sjøl og leigd ymse bakgrunnsmusikarar.

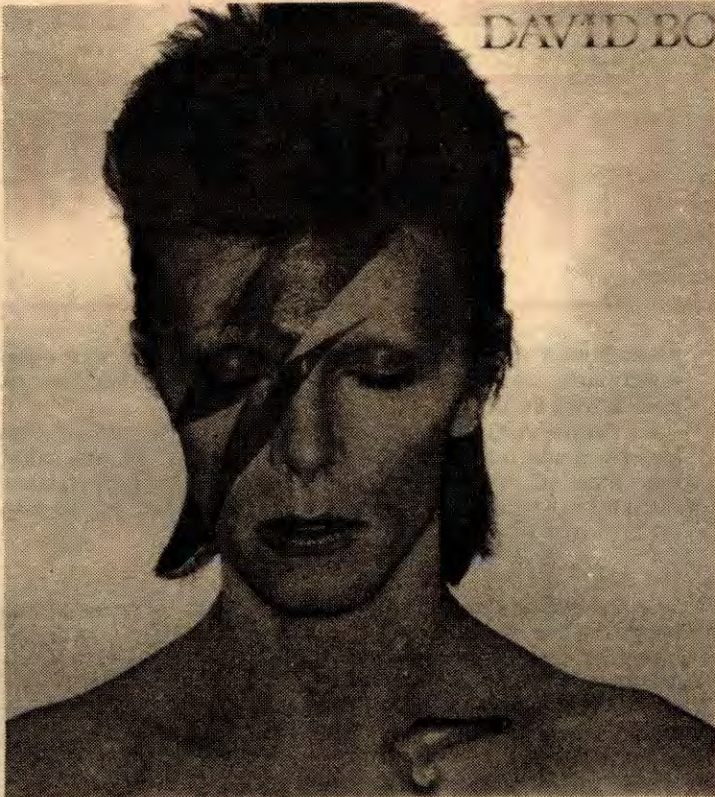
I motsetning til Clapton har David Bowie vore ein slags ideolog gjennom musikken og stilen sin. Han har freista å framstille seg sjøl som ein filosof og seriøs kunstnar. Samstundes er Bowie ein dyktig rocke-musikar. Det gjer at han kan lage ei fin innpakning til den dekadente ideologien sin.

Bowie freista lenge å slå til og gjere gjennombrøt i rocke-verda. Han klarte det nesten i 1969 då han laga ei plate som var kalla Space Oddity. Denne plata selde godt, men det vart med den eine plata då.

Noko måtte gjerast for at Bowie skulle verte kjent. Han måtte gjere noko som fekk folk til å sjå på han. Løysinga for Bowie vart at han ville framstille seg som ein karikert blanding av kjønslaus og homoseksuell og optrådte på scena med mykje sminke og hår farga i dei utrulegaste farger. Dette vakte sjølsagt oppsikt og platene til Bowie tok til å selje.

Tekstane til Bowie er gjennomgåande prega av metafysikk, det er ikkje lett å få noko vettugt ut av dei. Bowie freistar å vende tankane til ungdom bort frå det råne kapitalistiske samfunnet og heller få dei til å tru at det går til helvete, det einaste som tel er kjærleik og sjela di.

På plata Hunk Dory syng Bowie om at han lever i ein av Hitler sine menn. «Himmeler sitt heilage rike av

David Bowie drøymt virkelighet». Og lenger ned i same sangen heiter det at han er det «levande provet på Churchill sine løgner». Slik som det står kan det ikkje vere noko anna enn at nazisten Himmeler stod for noko bra, medan Churchill som kjempa mot Hitler og nazismen under andre verdenskrigen berre var ein løgnar og narra folk til å slåss.

National Front er det nynazistiske partiet i England. Kva gjer desse to rocke-

stjernene når eit slikt kriminelt parti får ein viss oppslutning? Både David Bowie og Eric Clapton har oppmoda folk til å røyste på Nynazistane ved dei vala som har vore i England. Desse to har oppmoda folk til å stemme på eit parti som står for den same svarte reaksjonære politikken som Norsk Front står for her i landet.

Derfor: Boikott all musikk til desse to, kjøp ikkje platene deira!

TRAMTEATERET SIN LP DEEP SEA THRILLER

VI SKAL REISE VÅRE KRAV OG GJØRE OPPRØR, VI SKAL BRÅKE SÅ DET HØRES!

Denne er ei strofe i ein av sangane frå plata til Tramteateret, Deep Sea Thriller. Strofa er i ei vise om Kvinnefronten, ei frisk og livlig vise som skulle egne seg godt til vidare bruk både ute på gata og på møter.

Tramteateret spring ut frå Studentersamfunnet i Oslo. Før dei etablerte seg som fri gruppe laga dei fleire viktige stykker som vart vist i Studentersamfunnet, mellom anna eit stykke om Sovjet og Angola og eit om Den Konservative Studentforeninga som vart kalla «Svin blir svin».

LP-plata som no har kome på MAI inneheld ein del sangar frå stykket Deep Sea Thriller saman med nokre andre viser dei har laga.

Ei av visene handlar om Da Nang rett før og under frigjeringa av Vietnam. Me får høyre om ei kone som er ute for å kjøpe tøy til å lage flagg av. Men blått tøy vart forbudt av quislingregimet fordi det var ein av fargane i FNL-flagget. Derfor måtte folk nytte andre fargar som likna når dei

skulle lage flagg til å hilse frigjeringskavaleriane med. Denne visa er laga med ein melodi som liknar vietnamesisk folkemusikk, noko som understrekar innhaldet på ein fin måte.

Norsk Borgeropera er ei anna vise. Denne handlar om det gamle og det nye borgarskapet i Norge, representert med Høgre og DNA. I teksten heiter det mellom anna: «Trass i viktige forskjeller har vi alle samme mål, og vi holder sammen når det gjelder, da glemmes kranke, skrik og skral.» Gjennom heile visa skiftar melodi og takt slik at teksten vert godt poengtert og understreka.

Ellers er det viser om mange tema, om borgarskapet sine løgner, om korleis det lærer seg å prate stolpe opp og stolpe ned utan å seie noko.

Og det er to sangar som tek opp Sovjet. Den eine handlar om dei skilnadene det har vorte i Sovjet, korleis dei nye sjefane har dukka opp og dekadent vestleg kultur har vunne

innpass. Den andre tek opp Sovjet si rolle i den tredje verda, korleis kubanske styrkar vert nytta som reine leigesoldatar for ein imperialistmakt.

Den siste visa heiter Frostmorgen. I teksten her heiter det: «Har du hørt at flere og flere er blitt riktig trassige idag. Det blir flere som ingen kan herse med, det blir færre som stoler på skjebnen. De samler seg og slåss for sin frihet.» Tramteateret er ei dyk-

tig gruppe. Melodiane er fengane og friske, og dei understrekar innhaldet. Spesielt ungbom vil nok like plata. Men når ein samanliknar forma med til dømes teaterstykket Pendlerne, så slår det ein at den norske folkelege kulturen har vorte trengt tilbake til fordel for ein meir rockorientert stil. Det burde vere eit mål å utnytte den folkelege kulturen her i landet i sterkare grad.

FYRA TUNNLANN BEDOR OM DAN PELEPERSSONS KAPELL

Musikk å trampe takten til! Det er musikken på den nye plata til Peps Person på svensk Oktober.

Peps og musikarane hans har teke for seg folkemusikk frå Skåne, distriktet dei kjem frå, og blanda denne saman med ein passe dose reggae (!) og litt forsiktig rock. Resultatet er ein svært livlig og fengande musikk.

Visene på plata handlar om folk i Skåne: om ein

auksjon, ei vise om ein streik, om ein arbeidar som vert kjøpt opp av fabrikk, om arbeidsløse. Det er ei vittig vise om eit frieri og det er ein sang om ei bestemor som fortel barnebarna sine om det lokale husspøkelse som vil ta dei om dei ikkje er snille. Men ungane lar seg ikkje narre og overtru.

Peps og gjengen hans syng på eit breitt skånsk som ikkje alltid er lett å forstå, men alle tekstane er trykt på omslaget.

★★★★★

RØDMIX: SAMLELP FRÅ MAI

Det har opp gjennom åra vorte laga mange fine viser av den progressive rørsla. Nå har plateselskapet MAI samla ein del av dei på ein LP. Dette skulle vere eit bra tilbud til dei som ikkje har høyrte desse visene tidlegere, dei fortener å verte kjende blant nye folk.

På plata er Karlsøy i Troms, ei vise om omlag er ein klassikar i dag, det er fleire viser frå teaterstykket Pendlerne, mellom dei den kjempefine visa skrive av ein sjåfør på ein av pendlarbussane.

Ellers er det viser av Vømmøl Spelmannslag, Lars Klevstrand, Isenkram frå Trondheim og nokre andre artistar.

★★★★★

Elendig Bob Marley

I sommer kom det ei ny LP-plata med «reggae-kongen» Bob Marley. «Exodus» har han kalla plata, med undertittelen «movement of Jah people». Omslaget er forsynn med bilde av den tidlige etiopiske keiseren Haile Selassie, og tekstene inneheld mer religiøst skvalder enn noen gang før. De til dels gode tekstene om undertrykkinga av folket på Jamaica frå forrige LP, «Rastaman Vibration», er sporløst forsvunnet og tilbake står en avsløpen og for

totalt ufarlig popmusiker. Når da bare et par av latene har musikalske kvaliteter som vi kjenner fra tidligere Marley-plater, er all som bør sies sagt om «Exodus».

Det meldes for øvrig at Bob Marley nylig har spilt inn ei ny skive i samarbeid med noen av de ledende «punk»-banda i England. Ifølge Marley sjøl skal dette være et samarbeid som har skapt en helt ny mysikkform — «reggae-punk»! Det er mye en skal høre for ora dette av.

★★★★★

Wasa Express — rock fra Sverige

— «Vi hoppas folk trivs og har skoj», sier trommeslageren i det svenske bandet Wasa Express til oss etter ei hard siste økt da de gjesta Oslo og Club 7 i slutten av september. Og «skoj» er virkelig et passende uttrykk. Sjelden har vi hatt det så moro på en konsert som når disse 4 svenskene var i gang. De presenterte sin musikk med en spillelede som en sjelden opplever hos profesjonelle musikere. Rytmeseksjonen — trommeslageren Åke Eriksson og bassisten Bo Hågström — er reine fyrverkerier.

— Hvor lenge har dere spilt sammen?

— Det begynner å bli 1½ år nå, men vi har alle lang musikalsk praksis bak oss før «Wasa Express». Åke på bass her har f. eks. spilt i både Solar Plexus og Made in Sweden, og sjøl spilte jeg ei tid sammen med Janne Schaffer.

— Dere spiller utelukkende egne komposisjoner?

— Ja, bortsett fra gamle, gode «Cadillac» er det vår musikk alt sammen. Mange vil karakterisere musikken vår som jazz-rock, men vi er alle rockemusikere og liker å kalle oss et rockeband.

— Dere turnerer mye i Sverige?

— Ja, vi reiser på kryss og tvers i Sverige, og spilles stort sett på «Musikforum» i forskjellige byer. Det er de samme stedene Hoola Bandoola Band i sin tid også spilte på. Publikum er stort sett fra 16—20 år.

På elektrisk gitar finner vi Cary Sharaf el Din og mannen som trakterer forskjellige tangentinstrumenter heter Bo Hallgren. Ei fin plate med gruppa kom i mai år.

«WASA EXPRESS»
SONET SLP-2549

«INTERNASJONALT» PÅ SOVJETISK UNGDOMSLEIR: ENERDYRKELSE OG MISSEKONKURRANSE

Når partitro sovjetisk ungdom har gjort seg fortjent til en påskjønnelse, blir han eller hun ofte belønna med et opphold på «Sputnik». «Sputnik» er navnet på en velferdsorganisasjon som har feriesteder flere steder i Sovjet.

Under en reise i Sovjet sammen med norske journaliststudenter nylig, fikk vi æren av å bli vist rundt et «Sputnik»-anlegg, og under dette besøket fikk vi lære en del om hvilke sysler og idealer «idealistisk» sovjetisk ungdom pleier i ferien.

«Sputnik»-anlegget vi besøkte, ligger ved byen Sotsji ved Svartehavet. Svartehavskysten er et ettertrakta feriested i Sovjet, med middelhavstemperatur og reint badevann. Derfor var det naturlig at «Sputnik» hadde et av sine største anlegg her.

Vi blei mottatt av en kar med moteriktig bart og jeans, og med de faktene han visste under presentasjonen, kunne han hoppet inn i hvilket som helst vestlig diskotek. Åleglatt jazzmusikk strømmet liflig ut fra et sted like ved, mens vår vert orienterte oss om «Sputnik»s oppbygging og oppgaver.

«UPOLITISK VELFERDSORGANISASJON»

«Sputnik» er en upolitisk organisasjon, sa vår vert, den er en rein velferdsorganisasjon for ungdom, og den har ingen politiske formål.

Å ha en «upolitisk velferdsorganisasjon» er tydeligvis ikke noe problem lenger i Sovjet. Men på nærmere spørsmål kom det fram at «Sputnik» sorterer under «Komsomol» (ungdomsorganisasjonen til revisjonistpartiet) og at «komsomol»-medlemmer har svært mye å si for drifta av feriestedene. Men altså: Her drev man ikke politikk, men idrett eller hygget seg på annen måte i komfortable omgivelser.

Sportsbanene hadde en dominerende plass på anlegget. Et raskt blikk på de avanserte friidrettsapparatene og på de som trente talte sitt klare språk om at mosjonsidretten hører hjemme andre steder. Midt i landskapet sto en

plakat med de olympiske ringene. — Vi har vår egen olympiade, forklarte vår vert, hvor sportsungdom fra hele landet deltar.

Så skulle vi få se «kulturpalasset». Vi blei lost inn i en imponerende bygning av stål og betong. Vi så oss raskt om, men på veggene fant vi hverken de marxistiske klassikerne eller Bresjnev. Det øyet vårt falt på, var en reklame for Pepsi-Cola.

BONDEFANGERI

— Versågod, sitt ned! kommanderte vår vert plutselig. Og før vi ante ordet av det, satt vi benka langs et langbord ansikt til ansikt med femten steinharde «Komsomol»-pamper. Ved bordenden spratt det opp en kar og ønsket «våre norske venner» hjertelig velkommen håpet at vi som journaliststudenter hadde mange interessante spørsmål.

Tja, før vi hadde fått summet oss helt, hadde vi lirt av oss noen obligatoriske spørsmål. Og fyren ved bordenden, reiste seg begjærlig på nytt for å svare. Og han var i storform. I en uavbrutt talestrøm fikk vi vite at all sovjetisk foregangsungdom var «Komsomol»-medlem, at Sovjet var et fredselkende land som aldri ville løsne det første skudd, og at det for Sovjets ungdom er skjont å dø for fedrelandet.

Festtalen hadde gjort samme virkning på oss som et glass sildolje på danskebåten, så vi følte oss ikke i stand til å gå løs på en større diskusjon om Tsjekkoslovakia, Angola, Barentshavet og Svalbard. Dessuten ville vel ikke en slik debatt bli særlig fruktbar i denne forsamlinga. I stedet fant vi det best å konsentrere oss om de nære ting. For vårt vedkommende var det trøya til «Komsomol»-medlemmet tvers over bordet som var dekorert med amerikanske farger og ordet «Victory». Vi bemerkte at vi ikke hadde venta å finne russisk «foregangsungdom» med propaganda for USA-imperialismen på brystet. Dette skapte alminnelig røre og påtatt munterhet. Hovdingen spratt opp på nytt og forsikra glisende at dette ikke betydde noe som helst. — Vårt internasjonale samkvem blir stadig større, sa han, sjøl har jeg for eksempel italienske solbriller. Og dere spiser jo russisk mat. Nei, denne kameraten er ikke noe dårlig «Komsomol»-medlem sjøl om han går i amerikansk trøye.

«MISS SPUTNIK»

«Det internasjonale samkvemet» hadde satt spor etter seg på andre måter også. Som den selvfølgeligste ting i verden, buste hovdingen ut med at leiren hvert år kårer «Miss Sputnik». Vår forbauselse blei så stor at hovdingen mista fatninga et øyeblikk.

— Synes dere ikke at missekonkurranser er kvinnediskriminerende? spurte vi.

— Å neida, lød svaret, for her så man ikke bare på centimetermålet (skjønt det også). Om kandidatene var flinke til å lage mat, dekke bord og konversere vittig betydde også mye. Så vinneren pekes ut på et bredt og allsidig grunnlag. Det får man si.

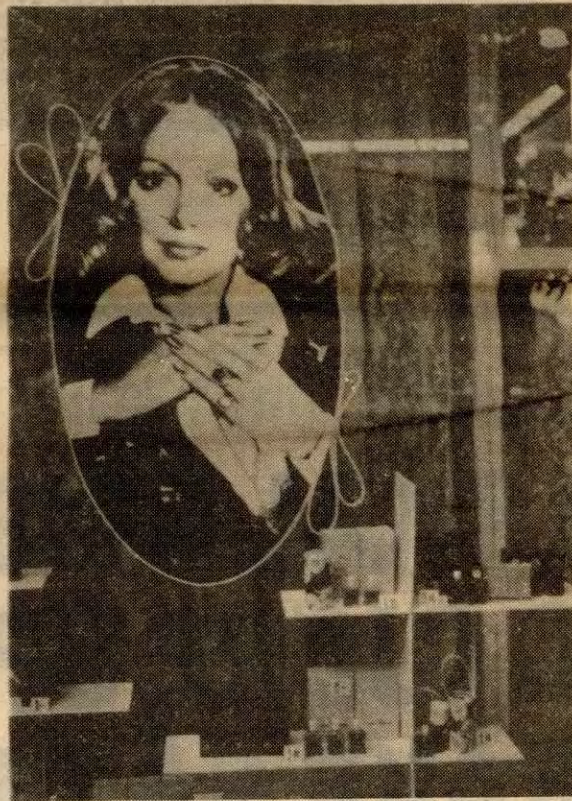
— Består juryen av menn? spurte vi.

— Vel eh, jo, størstedelen av juryen består av menn. Men vi kårer også en «Mr. Sputnik», og der er det en del kvinner med i juryen. I denne konkurransen er kravene annerledes — her legges det vekt på egenskaper som fysisk styrke, tapperhet og intelligens. Under atskillige stive smil lirte vertskapet og vi av oss noen avskjedstaler, fuller av lengsel etter å komme fortest mulig ut.

— Måtte dere nå skrive sannheten når dere kommer tilbake til Norge, sa hovdingen til slutt, og jeg håper at dere alle blir verdensberømte!

Vi vakla ut, ganske fortumla av disse avskjedsordene, men noen meter lenger nede i gata begynte det å demre for oss. Hvis vi begynte å skrive «sannheten» slik herskerne i Kreml er interessert i, ville vi nok få all mulig hjelp, komfort og støtte fra «Sputnik», «Komsomol» og hele kostebineriet. De kunne nok også gjøre oss verdensberømte — hvertfall i Sovjet. Nei, takke oss til å skrive sannheta slik vi ser den, tenkte vi da vi spaserte forbi olympiaringene og sportsatletene, og la denne sannheta plassere herskerne i dagens Sovjet der de hører hjemme.

Korrespondent
Oslo

Kvinnesyntet i Sovjet er til forveksling likt det som spys ut over oss i Norge og andre vestlige land. Dette bildet er fra et parfymeri i Sovjet. På «Sputnik»-anlegget kårer de «Miss Sputnik». Kvalifikasjoner: utseende, matlaging, borddekking og vittig konversasjon. Når «Mr. Sputnik» kåres er krava fysisk styrke, tapperhet og intelligens!

sovjet-nytt

Galina Sjetenova er 22 år. Hun var semestrestudent ved Pedagogisk-høyskolen for fremmede språk da hun ved et tilfelle ble lagt merke til av kunstnerisk leileder ved modellhuset i Alma Ata. Ifølge Dobrokhotova. Modellhuset trenger en ny mannequin i kasakhiske høykostjente med et vakker ytre. Galina tilfredstilte kravene: høyde - 1,72 et vakker østerlandsk utseende og medfødt yndelighet.

Overst: Galina Sjetenova er en ettertraktet mannequin.

Hva ville du ha blitt om du måtte skifte arbeidssjans? — Jeg vil bli en modell i Alma Ata (høyskoleby i Kasakhstan). Engelsklærer i Norge er et svært høyt uttrykk for noe forbausel over. Saken ble oppklart og skilte Galina fra mannequin med høyskoleutdanning.

Over: Hvem er denne fortryllende østerlandske skjønnheten? Galina Sjetenova heter hun og er utdannet til mannequin og engelsklærer.

røde garde
korrespondent

Dette er henta fra bladet Sovjet-nytt, et propagandablad for sosialimperialistene.

—Abonner på Røde Garde

SEND INN KUPONGEN VED SIDEN AV, SÅ FÅR DU BLADET TILSENDT I POSTEN I ETT ÅR FRAMOVER — FRA OG MED NESTE NUMMER. ABONNEMENT KOSTER KR. 30.-. ADRESSE: RØDE GARDE, BOKS 2046 GRUNERLØKKA, OSLO 5

JEG ØNSKER Å ABONNERE PÅ RØDE GARDE I ETT ÅR, OG BETALER KR. 30.- NÅR JEG FÅR FØRSTE NUMMER I POSTEN.

NAVN

ADRESSE

BOSTED